

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg.

31 januari 1985

Jaargang 5, nummer 11

Faculiteiten remmen eigen groei

De juridische en de economische faculteit zullen dit jaar minder nieuwe studenten opnemen dan in het Ontwikkelingsplan is voorzien. De juristen willen even pas op de plaats maken door geen 350, meer 300 eerstejaars toe te laten en de economen willen 150 in plaats van 200 nieuwe studenten. Daarna willen beide faculteiten hun aantallen eerstejaars weer met 100 per jaar laten stijgen totdat zij hun plafond van 500 bereiken hebben. De eenmalige verlaging betekent dat de RL in de komende jaren 400 studenten minder krijgt dan was voorzien. Door de dalende geboortecijfer is het zeer de vraag of met name bij economie het plafond van 500 eerstejaars kan worden gehaald. Een maximale belangstelling van 300 eerstejaars wordt veel waarschijnlijker geacht. De Algemene Faculteit blijft zoals gepland op 275 eerstejaars mikken, ofschoon de faculteitsraad dat getal heeft afgekeurd, zonder overigens een nieuw aantal te fixeren. Een meerderheid in de Universiteitsraad wilde een voorstel van de studentenfractie om 250 studenten toe te laten niet overnemen en kwam van lieverlee weer op 275 terecht.

Een te snelle groei stuit echter op onoverkomenlijke problemen bij de faculteiten van rechten en economie. Zij wensen een zodanig geleidelijke uitgroei, dat de organisatie van de beide faculteiten op evenwichtige wijze tot stand kan worden gebracht, zonder het experimentele karakter van de opleidingen in gevaar te brengen. Een snelle instroom van studenten betekent automatisch een snelle groei van het wetenschappelijk personeel, met het gevaar dat deze nieuwe medewerkers slecht ingewerkt worden en er een gebrek aan cohesie ontstaat. Het bestuur van de juridische faculteit wijst er tevens op dat de onderwijsbelasting van het wetenschappelijk personeel nu al zo hoog is (60%) dat een ingrijpende verandering in de onderwijsmethode niet ondenkbaar geacht moet worden. De tijd om grotere onderzoeksprojecten op poten te zetten ontbreekt nu al. Ook gaat er op dit moment veel tijd zitten in het voorbereiden van het vierde studiejaar, het zoeken van stageplaatsen en het „prepareren” van de arbeidsmarkt op de komst van de eerste Maastrichtse juristen.

Verder vrezen beide faculteiten dat door een te snelle groei van het aantal studenten de ontwikkeling van een juridisch-economisch cluster in gevaar komt. Momenteel onderzoekt de als adviseur aangetrokken prof. dr. W. Molle de mogelijke

den van een „Europese variant”. Beide opleidingen vragen de tijd om over mogelijke andere varianten binnen dit juridisch-economisch cluster na te denken voordat de studenten al in huis zijn.

Dat het College van Bestuur de zorgen van de juridische- en economische faculteit onderkent bleek al tijdens de dienstvoering. Prof.dr. F. Bonke zei in zijn rede een aantal studenten van 5000 in 1990 realistischer te vinden dan het genoemde aantal van 6000. Tijdens het gesprek tussen de faculteitsbesturen en het College van Bestuur verklaarde het College zich er dan ook mee akkoord om het aantal eerstejaars rechtenstudenten komend studiejaar te fixeren op 300. De economen moeten komend jaar met 50 groeien tot 150.

Het is de bedoeling om vanaf '86 de rechtenfaculteit jaarlijks met 50 en de economische faculteit met 100 studenten te laten toenemen. Het streefgetal van 500 wordt dan voor de beide faculteiten pas in 1989 bereikt. (Met daarbij de aantekening dat het maar zeer de vraag is of bij een absoluut afnemend aantal studenten dit streefgetal ooit gehaald zal worden).

Malva Driessen

Zuid-Afrika

De Methodistische predikant Cedric Mayson was vorige week te gast op de universiteit. Als naaste medewerker van dominee Beyers Naudé was hij een van de leidende figuren van het Christelijk Instituut dat in 1977 door de regering werd verboden. Mayson belandde uiteindelijk in 1981 in de gevangenis. Toen hij na 15 maanden voorarrest voor de rechter verscheen, werd tot veler verrassing door de rechter bewijsmateriaal ongeldig verklaard, dat onder dwang (lees: marteling) was verkregen. Het proces werd twee maanden uitgesteld en Mayson werd op borgtocht vrijgelaten. Toen duidelijk werd dat de justitie erop uit was om bewijsmateriaal te krijgen dat tot de arrestatie van mensen als Beyers Naudé moest leiden, ontvluchtte Mayson het land. Meer over zijn ideeën en wedervaren op pagina 7.

Begroting Algemene Faculteit voorwaardelijk goedgekeurd

Zonder al te grote problemen heeft de Universiteitsraad de ruim honderd miljoen gulden verdeeld, die het Rijk ter beschikking heeft gesteld om de universiteit dit jaar draaiende te houden. Alleen de Algemene Faculteit en enkele studentenvoorzieningen hebben redenen om hun wonden te likken.

Voor het eerst hadden de faculteiten formatie geldplannen opgesteld, die voor een periode van vier jaar gelden als „streefbeeld en toetsingskader” voor de jaarlijkse begrotingsronde. De discussie spitte zich vooral toe rond de begroting van de Algemene Faculteit, die volgens de U-raad op enkele punten tekort schoot. Over het inzetten van student-assistenten en assistenten in opleiding was te weinig informatie verschaft, het tempo van instroom van kroondocenten en hoofddocenten werd te traag geacht en het onderzoeksbeleid was niet genoeg gefundeerd. De raad kon zich evenals de commissie Planning en Begroting evenmin verenigen met de in-

deling van capaciteitsgroepen in drie categorieën. Die indeling wijkt immers af van wat indertijd in de nota Gezondheidswetenschappen is vastgelegd.

Om de faculteit te dwingen aanvullende informatie te verschaffen stelden de studenten voor maar vier twaalfden van het totale bedrag van de begroting toe te kennen en de rest pas vrij te geven als aan de wensen van de raad voldaan was. Dat middel vond een meerderheid echter al te streng. Men volstond met het blokkeren van de helft van de beleidsreserve (9 ton), totdat de begroting definitief wordt goedgekeurd.

Bij de behandeling van de begroting van de medische faculteit deed zich een merkwaardige situatie voor: de begroting personele lasten werd door de raad behandeld op het moment dat de faculteitsraad, die een verdieping hoger zat te vergaderen, nog niet zo ver was. Daarom werd op eigentijdse wijze een dubbelbesluit genomen. De personeelsbegroting werd goedgekeurd onder voorbehoud van goedkeuring door de faculteitsraad. Onderdelen die niet goedgekeurd zouden worden door de faculteitsraad worden geacht ook door de U-raad te worden verworpen. Als de faculteitsraad op punten wijzigingen aanbrengt, moeten die alsnog ter goedkeuring aan de U-raad worden voorgelegd.

Een begroting waarin dit jaar flink is gesnoeid, is die van Studentenvoorzieningen. Omdat minister Deetman bedreigd heeft het geld voor die voorzieningen weg te zuinigen als ze niet direct de studievoortgang ten goede komen, heeft de commissie Studentenvoorzieningen zo hard gesnoeid in de voorstellen

van het College van Bestuur, dat voor 1985 een reserve gekweekt wordt van 26.000 in plaats van 8.000 gulden. Slachtoffers van die operatie zijn de verenigingsbladen, Theezeeff en Flux, en de bijdrage aan het bureau Culturele en Creatieve Vorming. Voor Theezeeff ziet de toekomst er somber uit: Koko had 20.000 gulden voor de komende jaargang gevraagd, het College van Bestuur wilde niet verder gaan dan 8.750 en de U-raad haalde daar op voorstel van de commissie de helft af.

J.H.

Student zonder andere SSGZ-verzekering:

Wat kost een reisverzekering bij de SSGZ?
f 1,30 per dag.

Vul het formulier in bij het plaatselijk informatiebureau of bel 01719-70944.

De student van de jaren 80.

Zondagochtend sta ik altijd vroeg op. Het is immers mijn enige vrije dag; de dag waarop ik niet met „mijn vak” bezig hoeft te zijn. Dat heb ik tenminste begrepen van een aantal medestudenten. Per dag besteed je minstens 8 à 10 uur aan je studie en op de zevende dag van de week mag je iets anders doen. Waarschijnlijk is dit verteld tijdens de fakultaire introductie, maar die heb ik gemist want ik ben nageplaatst. Misschien heb ik daarom mijn draai nog niet helemaal gevon-

den, hier in de grote stad. Ik heb er steeds tegenop gezien zo'n studentenstad en dan dat actielevens waar je je natuurlijk in moet storten. Gelukkig valt dat laatste in Maastricht nogal mee. 'Wat dat betreft is het hier niet anders dan in de andere studentensteden. Dat hoorde ik nog eens op de radio, die zelfde zondagochtend. Het programma van de IKON ging over de studenten van deze tijd. Nu heb ik nog maar een paar weken mijn collegekaart, maar ik voel me toch wel al een echte student. (Al een beetje dokter als ik die witte jas aandoe). Daarom zat ik dus aan de radio gekluisterd om 9 uur.

Zeventien studenten hebben met ingang van 1 februari een stijlvol onderkomen gevonden in dit pand aan de Grote Looierstraat onder de rook van de Nieuwenhof. De bouwvereniging „Beter Wonen” heeft in totaal 1 miljoen in het project gestoken en is van plan op de ingeslagen weg verder te gaan met panden aan de Boogaardenstraat, Achter de Molens en de Nieuwenhofstraat, waar het Mouthuis is aangekocht.

Ondanks de riante ligging en de monumentale aanblik is de huurprijs van de eenheden van het pand aan de Grote Looierstraat aan de lage kant: 180 gulden exclusief. De foto is vorige week genomen, toen het pand met enig feest-vertoon werd geopend.

Uitnodiging

voor het bijwonen van de conferentieavond op

donderdag, 14 februari om acht uur

in het parochiehuis „St. Matthijs”, Maastrichter Pastoorstraat 14A, ook gemakkelijk bereikbaar via de ingang naast de St. Matthiaskerk aan de Boschstraat.

Inleider

pater Werenfried van Straten

de priester die voor ons een begrip is geworden. Als man van „De kerk in Nood”, „spekater” in dienst van de ontheemden, stichter van de Oostpriesterhulp, toevlucht van de vervolgd achter het IJzeren Gordijn, helper van de vluchtelingen uit China, Korea en Vietnam, bouwer van 7 kloosters en honderden kerken, strijder voor de mensenrechten waar ook ter wereld.

Onderwerp:

„Waar God schreit”

Pater Werenfried van Straten spreekt over zijn wereldwijde menslievende arbeid in Europa, Azië, Latijns-Amerika en achter het IJzeren Gordijn.

U bent van harte welkom.

R.K. Studentenpastoraat Maastricht

(Deze advertentie werd ons van bevriende zijde aangeboden.)

En ja hoor, ik werd helemaal gerustgesteld; de studenten van de jaren 80 zijn gewoon échte serieuze studenten. Ze zorgen er in de eerste plaats voor dat ze hoog scoren met de bloktoets (ja dat geld in de pot stimuleert de studie wel!) en bemoeien zich niet met inspraakprocedures, vredesaktiegroepen en dergelijke. Ik dacht eerst nog dat hier ook andere studenten zaten, want op Randwyck zag ik een affiche over een actie voor voedsel voor Ethiopië. Ik had me nog willen aanmelden maar ik begreep de titel niet zo goed: „De kantine van Randwyck het Ethiopië van de RUL”. Ik ben eens gaan kijken in de kantine en daar zat toch iedereen te eten en te drinken. Waarschijnlijk heb ik me vergist. Er zijn dus – voor zover ik het in deze korte periode heb gezien – gelukkig alleen echte moderne studenten hier in Limburg. De zestiger jaren met de Maagdenhuisbezetting waren het werk van onze tutoren. Nee, nonsens daar doen wij niet aan mee.

Nora

Ethiopië

De UOSN, Unie van Oromo Studenten in Nederland, wil uw aandacht vestigen op het Oromovolk. Dit volk dat behalve al tientallen jaren op onmenselijke en tyranieke wijze gekoloniseerd wordt door het Ethiopische Rijk, is ook blootgesteld aan de natuurlijke

droogteramp die tot de hongersramp heeft geleid. Vandaag krijgen de volken in het noorden van Ethiopië, die zoals bekend ook door de hongersnood worden geteisterd, voedsel- en medische hulp. Dit terwijl het Oromo-volk gediscrimineerd wordt door het militaire regime en daardoor geen enkele vorm van hulp ontvangt. Daarbij komt nog dat sommige betrokken humanitaire organisaties verboden zijn om de levens van miljoenen Oromo's te redden. Ook de journalisten zijn verboden om het probleem van het Oromovolk aan de buitenwereld bekend te maken. Tevens gebruikt het criminele regime zijn hongerplicht om mensen uit het noorden, vanuit hun oorspronkelijke gebied, naar het zuiden te verplaatsen. Dit alles zonder hun vrije wil en in de naam van het nieuwe vestigingsbeleid. Dit is echter geen lange termijn oplossing omdat het Oromovolk en andere volken in het zuiden in dezelfde positie verkeren. Dus het Ethiopische regime oefent zijn koloniale onderdrukking uit, terwijl de natuurramp ook zijn druk uitoefent op het Oromovolk wat leidt tot een onmenswaardig bestaan. De UOSN roept alle humanitaire organisaties en individuen op om de onmenselijke daden van dit regime te veroordelen en het hongerslijdende Oromovolk te steunen.

Paartjes

Te koop eiken tafel uit grootmoederstijl f 180,- en een eenpersoons bed f 50,-. Telefoon tijdens werkuren: 888609.

Te koop van partikulier: antiek eiken bureau, met twee identieke aanzit-zijden; begin 19de eeuw, bijzonder goede staat; prijs n.o.t.k. H. Koning, toest. 728 of tel. 436579.

Wie wil er door middel van het toesturen van kleding- en/of voedselpakketten een „adoptiegezin” in Zuid-Afrika helpen? Spreek deze hulp, waarbij absoluut niets aan de strijkstok blijft hangen, u wel aan, neem dan s.v.p. contact op met één van de onderstaande personen, die u alle mogelijke informatie kunnen geven: M. van der Sangen, Grote Looiersstraat 15E, 6211 JH Maastricht, tel. 437343. ('s avonds bereikbaar).

Ditte Zwaal, Evertsenstraat 14, 5224 HP 's Hertogenbosch, tel. 073-211273.

Te huur/te koop: Maastricht (Campagne) representatieve split-level bungalow. Indeling: woonkamer 70 m², complete keuken, 3 slaapkamers, 2 badkamers in-pandige garage. 644 m² tuin. Tel. 470259.

Een boek niet meer in voorraad komt helaas voor. Maar door het gebruik van een zeer modern bestelsysteem kunnen wij ieder Nederlandstalig boek binnen 2 werkdagen weer leveren.

Dit geldt natuurlijk ook voor uw bestellingen.

BOEKHANDEL Bergmans

Nieuwstraat 9, 6211 CR Maastricht
Tel. 043-10825

Allen die begrijpen wat hongersnood met zijn consequenties voor mensen betekent en daarom het Oromovolk willen steunen, kunnen een gift storten op postgiro 3207330 van het OKN, Oromo Komitee Nederland namens de UOSN. Bij voorbaat hartelijk dank voor uw medeleven.

Medisch Comité Amsterdam

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg, uitgave van de Stichting Maffius. Verschijnt veertiendaags.

Redactieadres:

Tongersestraat 53, kamer 304
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Telefoon: 043-888319
(doorkiesnummer)

Stichtingsbestuur:

Wim Hermens (voorzitter),
Kees Schröder (penningmeester)
Hans Lensing (secretaris),
Erik de Graaff
Evelyn de Lecuw
(redactieafgevaardigde)
G.J. Tangelder

Redactie

Ton Hamelers,
Jacques Herraets (cindredacteur),
Ad van Iterson,
Evelyn de Lecuw,
Malva Driessen
Paul Gobée
Margriet van der Stok
Redactie-assistent:
Liesbeth van Hoef
Grafische vormgeving:
Guus van Rooy, Annemiek Kusters
Foto's: Hans van Dijk,
Coen van der Gugten,
fotopersburo Widdershoven
Tekeningen: John Prop, Raph de Haas
Druk: Limburgs Dagblad, Heerlen

Advertenties

Advertenties (behalve Paartjes):
Yvonne Stevens, toestel 302
Tarieven op aanvraag
Paartjes opgeven bij de redactie.

Abonnement

Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor f 25,- per jaar.

Universitaire Pers

Observant maakt deel uit van het landelijke samenwerkingsverband Universitaire Pers, samen met Ad Valvas (Vrije Universiteit), Delta (Delft), THB (Tilburg), TH-berichten (Eindhoven), THT-nieuws (Twente), KU-nieuws (Nijmegen), Universiteitsblad (Utrecht), Universiteitskrant (Groningen) en Wageningen Hogeschoolblad (Wageningen).

UP-korrespondenten: Bert Bakker,
Lin Tabak.

RAWB wil onderwijs en onderzoek scheiden

De Raad van Advies voor het Wetenschapsbeleid heeft in een advies aan het kabinet met klem gevraagd het ontwerp van Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs (de WWO '84) ingrijpend te wijzigen. In zijn huidige versie is het ontwerp een bedreiging van onderwijs en wetenschap van binnenuit. De Raad wil dit jaar met een eigen plan komen voor de universitaire organisatie, waarin onderwijs en onderzoek als aparte eenheden gefinancierd en bestuurd worden.

De Raad heeft er al eerder zijn bezorgheid over geuit dat de plannen van de regering voor een reorganisatie van de universitaire bestuursstructuur te weinig rekening houden met de snelle ontwikkelingen, vooral op technologisch gebied, die verregaande gevolgen hebben voor de maatschappij. „De ontwerp WWO

in zijn huidige vorm biedt de universiteiten en hogescholen onvoldoende mogelijkheden om de in deze situatie noodzakelijke bijdrage in onderwijs en onderzoek te kunnen leveren”. Volgens de Raad bedreigt het wetsontwerp de kwaliteit van onderzoek en onderwijs „van binnenuit, doordat het de in het verleden gegroeide belemmeringen voor een gezonde ontwikkeling van die kwaliteit niet wegneemt, maar integendeel, deze juist vastlegt. Hierdoor én door het handhaven in het ontwerp van één bestuurlijk regime voor zowel het onderwijs als het onderzoek, levert deze ontwerpwet geen antwoord op de zorg van de raad, maar versterkt deze nog”.

Allerlei ontwikkelingen, die zich sinds het begin van de jaren zeventig hebben voorgedaan, maken volgens het advies een andere opzet

van de organisatie van onderzoek en onderwijs noodzakelijk. Het onderwijs heeft zich ontwikkeld van een elitaire (beroeps)opleiding tot een algemeen educatieve vorming en het onderzoek heeft zich ontwikkeld van een bijzaak bij het onderwijs tot een zelfstandige activiteit waaraan door de maatschappij hoge eisen worden gesteld. De RAWB meent daarom dat onderwijs en onderzoek in vergaande mate onafhankelijke beheersvormen moeten krijgen, zowel wat betreft de financiering als het management. De facultaire onderzoeksinstituten, die in de laatste versie van de WWO zijn opgenomen, zijn een stap in de goede richting, maar komen niet ver genoeg tegemoet aan de wensen van de raad. Zoals gezegd zal de RAWB zijn ideeën in de loop van dit jaar nader uitwerken.

JH

Eerste lichting gezondheidkundigen vindt snel werk

De eerste doctorandi Sociale Gezondheidskunde, die de Algemene Faculteit vorig jaar heeft afgeleverd, zijn over het algemeen zonder grote moeite aan een baan gekomen. Dat geldt vooral voor de afstudeerrichting Beleid en Beheer. Bij gezondheidsvoorziening en -opvoeding en Verplegingswetenschappen koos een meerderheid het zekere voor het onzekere door eerst een vervolgoopleiding af te maken alvorens zich op de arbeidsmarkt te wagen. Slechts twee afgestudeerden staan geboekt als „werkloos”.

„De eerste sollicitatie was raak”, vertelt Paul Brouwers, één van de

eerste afgestudeerden. Hij werd beleidsmedewerker bij Interne Geneeskunde in het Annadalziekenhuis. In die functie houdt hij zich bezig met alle niet medische zaken op de afdeling. Zo beheert hij de budgetten, stippelt een automatiseringsbeleid uit en is secretaris van verschillende commissies. „Uitgesproken Beleid en Beheer-werk”, volgens Brouwers. Andere „Beleid en Beheer”-ders zochten het in de planning op grotere schaal. Zij kwamen terecht bij provincies en gemeenten waar zij bijvoorbeeld helpen met het uitwerken van de Wet Voorzieningen Gezondheidszorg-plannen. In tegenstelling tot de situatie bij „Beleid en Beheer”, waar

Vraag aan student met SSGZ-zekerheidspakket:

Wat kost een reisverzekering met Europa-dekking?
85 cent per dag!

Dat kan niet waar zijn.

Overtuig je bij het plaatselijk informatiebureau of bel 01719-70944.

tweederden van de mensen aan het werk gingen, kozen er bij Gezondheidsvoorziening en Opvoeding en Verplegingswetenschappen iets meer mensen voor een vervolgoopleiding dan voor werk. Degenen die gingen werken kwamen terecht bij GG en GD, 't Medisch Regionaal Centrum of in ziekenhuizen als opleider of organisator. In totaal ging zo'n 55% van de afgestudeerden werken, slechts twee zijn bekend als werkloos.

Van degene die besloten verder te studeren koos een enkeling een geheel andere opleiding, zoals geneeskunde, de meesten echter volgden de tweede faseopleiding. Daar krijgen ze een onderzoekersopleiding van één jaar. Zij vormen een uitzonderend ras, want in september wordt de tweede fase opgeheven. In plaats daarvan komen aio-schappen: niet meer als student, maar als medewerker kunnen afgestudeerden (als ze worden aangenomen) het onderzoekersvak gedurende vier jaar leren kennen. In het formatieplan dat vandaag (30 januari) wordt behandeld zijn er vanaf september ongeveer twintig van deze aio-plaatsen begroot, in 1988 hoopt men aan het maximum van veertig te komen.

Een speciale commissie houdt het lot van de afgestudeerden bij. Van de werkzoekenden gaat men de gegevens in een databank opslaan. Als er dan vraag komt naar mensen, hetzij via een direct verzoek van een werkgever, hetzij via interne circuits kan de vraag direct beantwoord worden; een soort intern arbeidsbureau dus. Daarnaast gaat de zogeheten „promotiecommissie” actief op pad: er worden folders en AV-middelen gemaakt, bestemd

De laagdrempelige universiteit

Het College van Bestuur is al jaren bezorgd over zijn marktaandeel van aankomende studenten. 6000 Studenten in 1990 en gezondheid voor iedereen in het jaar 2000; dat is zo ongeveer de universitaire ideologie. Die gezondheid komt er, en nog extramuurlijk ook, let op mijn woorden. Maar 6000 studenten dat ligt moeilijker. Het voortplantingsgedrag van het Nederlandse volk maakt het onze jonge universiteit niet gemakkelijk. Daarom moeten we het marktaandeel vergroten. Hoe lokt men studenten? Heel goed onderzoek doen, zeggen sommige experts, dan komen ze vanzelf. Anderen houden het er op dat de aantrekkelijkheid van de stad Maastricht alsmede het studeren in een eeuwenoude kloosters, de toekomstige student wel zal verleiden. Handig en verstandig, deze weidse gedachten.

Maar misschien mag ik vanaf de werkvloer nog een eenvoudige tip geven. Peanuts natuurlijk, maar ook het behoud van enkele studenten tikt aan. Alle beetjes helpen.

Vroede vaders van de Rijksuniversiteit Limburg, wat zou u ervan denken als u de universitaire gebouwen eens toegankelijk maakte voor alle studenten en medewerkers onder alle omstandigheden. Het Carré-gebouw is zoals u weet prima en efficiënt ingericht. Geen overbodige luxe, zoals een bibliotheek of een onnodig hoog afgestelde verwarmingsinstallatie, maar wel keurige kamers in standaard afmetingen. Pronkstuk van de inrichting is het toilet voor gehandicapten. Veel medewerkers trekken zich daar soms een tijdje terug, in gedachten verzonken, zich pijnigend met de vraag: hoe zou een gehandicapte in godsnaam ooit de burelen van het Carré-gebouw bereiken. Tutorgroepen met een gehandicapte student moeten naar Randwijck worden verplaatst. Dan moet je natuurlijk een auto hebben. Gehandicapte bezoekers ontvangen we op het Hoofdgebouw, het ontvangstcomité moet dan wel de juiste achterdeur weten.

Het gesprek vindt, als de gast op zijn zelfstandigheid is gesteld, op de begane grond plaats. De lift naar de verdiepingen van de bestuurdere kan je alleen bedienen met krachtig ontwikkelde armspieren. Kortom, laagdrempelig kun je de universiteit moeilijk noemen. Hoe zat dat ook weer met de toegankelijkheid van openbare gebouwen? We zijn er echter nog niet. Mijn capaciteitsgroep is sinds begin januari een medewerker kwijt. Zij moest een paar dagen achtereen naar Randwijck. Door het weer was ze, buiten Maastricht wonend, aangevoerd op de trein. Hoe dan verder? De eerste dag nam ze een taxi: kosten vijftien gulden. Aan de telefoon die avond zei ze, dat ze de volgende morgen maar ging lopen. Daarna hebben we nooit meer iets vernomen.

Mocht het College van Bestuur een expeditie uitzenden, laat ze dan ook nog eens uitkijken naar een paar studenten van de eerstegraads lerarenopleiding die nooit zijn komen opdagen. Afkomstig uit Alkmaar of Den Helder werden ze verplicht hun bevoegdheid te halen in onze tweede fase-opleiding. In het kader van de open-huis politiek van de universiteit vindt het onderwijs bij voorkeur 's avonds plaats op Randwijck. Een plek die niet met openbaar vervoer is te bereiken. De eerste avond is de moeilijkste, zeggen ze op Randwijck. De goed gemotiveerden zullen heus wel aankomen. Het zal wel aan mij liggen: een universiteit tuk op zijn public relations, die niet zorgt dat zijn gebouwen met het openbaar vervoer vallen te bereiken, is dat niet een beetje gek.

Hartelijk welkom in Maastricht, gasten, medewerkers en studenten, een prachtige stad, lichamelijk gehandicapten niet aanbevolen, auto-bezit wel.

Hans Philipsen

voor belangstellende werkgevers en gezondheidsorganen. Volgens commissievoorzitter dr. Jan Boots is daar binnenkort nog meer van te verwachten.

Voorlopig krijgt de commissie nog meer vraag naar gezondheidswetenschappers dan zij aan kan bieden en het ziet er naar uit dat de vaag nog steeds groeit. Interessant wordt het ook als over ruim drie jaar de eerste

doctorandi in de vier nieuwe afstudeerrichtingen op de markt komen. Bij een enquête onder de huidige eerstejaars bleek de belangstelling voor al deze nieuwe richtingen goed, al kwam „Bewegingswetenschappen” als filosofie te voorschijn. Alleen „Filosofie en Theorie der Gezondheidswetenschappen” kan nog niemand lokken.

Paul Gobée

Meer of minder enthousiast gaan de handen van veertien universiteitsbestuurders omhoog en is de Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten, de opvolger van de Academische Raad een feit. Uiterst rechts op de foto de vertegenwoordiger van de RL, drs. Ad Lagas. Op aandringen van de Universiteitsraad probeerde Lagas nog enkele wijzigingen in de verenigingsstatuten door te drukken, maar dat mocht niet baten. Ondanks het koortsachtige overleg van de afgelopen weken bleken de feiten voldongen te zijn en zullen de pogingen om de vereniging democratischer van opzet te maken pas na verloop van tijd opnieuw ondernomen kunnen worden. De eerste voorzitter van de vereniging wordt mr. K.J. Cath, die in Leiden het college van Bestuur voorzit. Vóór 1 oktober moet hij opgevolgd worden door een full time-voorzitter. In de tussentijd gaat de VSNU geleidelijk de taken van bestaande overlegcircuits tussen de universiteiten en de overheid overnemen op gebieden als de planning, onderzoeks- en personeelsbeleid. Op 1 oktober 1986 moet geoordeeld worden over de vraag of de VSNU aan de verwachtingen beantwoordt.

Charisma

Streng en diepzinnig blikk hij de lezers van de UniversiteitsKrant Groningen aan. Zijn wit sikbaardje doet vermoeden dat hij iets met psychiatrie heeft te maken en dat is ook zo. Professor W.K. van Dijk, hoogleraar/directeur van de psychiatrische kliniek aldaar, gaat binnenkort in de VUT. En dat is altijd een goede reden om zo iemand te laten vertellen over vroeger. Van Dijk is voor het grote publiek vooral bekend geworden na afloop van de treinkaping bij De Punt: hij nam de nazorg van de gegijzelden op zich. „De behandeling van de gegijzelden is voor mij zowel theoretisch als emotioneel van zeer groot belang geweest,” zegt Van Dijk. Zijn promotie ging over de vraag of stress dermate zwaar kan zijn, dat iemand psychotisch ervan wordt. Hij kwam tot de conclusie: ja, dat is mogelijk. Maar bij de gegijzelden zag hij dat zij niet het contact met de realiteit verloren, zoals psychotici doen. „Het bleek dat mensen in dit soort situaties, waarin direct levensgevaar bestaat, een enorme weerstand kunnen ontwikkelen. Ik denk nu dat een psychotische toestand iets is, dat toch niet zo zeer bij die spanning hoort, alswel bij de persoon. De psychose past bij de persoonlijkheid als een sleutel op een slot”.

En wat het emotionele belang betreft: de gebeurtenissen bij De Punt brachten de oorlog bij hem terug. Van Dijk: „Al die herinneringen werden weer losgeweeld, door dat geweld, het was net of ik er weer middenin zat. Freud heeft eens geschreven: het Es kent geen tijd. Zo fris, zo helder als die herinneringen waren...”

(UK Groningen)

Had Calvijn wel eens een kater?

Aan de Vrije Universiteit werken vierduizend mensen; zeven à tien procent van de Nederlandse bevolking mag tot de categorie van „probleemdrinkers” worden gerekend; conclusie van Ad Valvas: „Dat betekent dat van het VU-personeel enige honderden mensen tot deze probleemcategorie behoren”. Hoeveel het er ook mogen zijn, de bedrijfsmaatschappelijke dienst en de bedrijfsgezondheidsdienst van de VU maken zich zorgen. Ze hebben een voorlichtingsbijeenkomst georganiseerd: een eerste stap om te komen tot een „alcoholbeleid” op de VU.

De bijeenkomst werd geopend met een spreekbeurt van een ex-verslaafde hoogleraar. Hij schilderde zijn lijdensweg van het gezellig-eenglaasje op feesten en recepties tot het stevig-innemen, het te pas en te onpas „tanken”. Na een voorval op het werk kwam de geleerde terecht bij de BGD, die hem doorstuurde naar het Jellinekkentrum. Toen begon, wat hij noemde „het rouwproces om een verloren vriend: de fles”. Wat de hoogleraar onbegrijpelijk had gevonden, was de passieve houding van zijn werk- en leefomgeving. Iedereen wist het, maar niemand repte erover.

Op dat aspect legden BGD en BMD grote nadruk. Niet alleen de drinker ondervindt hinder van dat negeren van zijn probleem, ook de werkomgeving lijdt er schade aan. Groter verzuim, veelvuldiger ziek en slechtere arbeidsresultaten, dat krijg je er allemaal van. Met een goed alcoholbeleid kun je zulke drinkende werknemers weer „een nuttig en productief leven” laten leiden. Er werd, om te beginnen, gedacht aan een verbod op het gebruik van alcoholhoudende dranken tijdens werkuren. En dan dat bruine café in het hoofdgebouw...

Debatten met vertraagd effect

Ter gelegenheid van haar tienjarig bestaan organiseerde het Sociologisch Tijdschrift (tot voor kort stond daar nog „Amsterdams” voor, maar men wilde de horizont verruimen)

een zestal debatten tussen sociologen, antropologen en historici, en ook een psychoanalyticus was erbij. Dat het feest werd gevierd met debatten, mag gezien de filosofie van het blad geen verwondering wekken. In het eerste – nog groezelig gestencilde – nummer schrijven de Amsterdammers al dat ze kiezen voor „een confrontatie van verschillende praktijkopvattingen en de theorieën die daaraan ten grondslag liggen”. Al beweren sommige boze stemmen dat het ST in handen is gekomen van starre volgelingen van Norbert Elias, er is nog steeds veel ruimte voor aanval en tegenaanval en tegen-tegenaanval. Dat er voor deze debatten vogels van diverse pluimage zijn uitgenodigd, mag evenmin verbazen. Het is een algemene tendens dat de muren tussen sociologie, antropologie en geschiedenis worden geslecht, en aan de Universiteit van Amsterdam is men daar zeker niet als laatste aan begonnen.

Eric Wolf tegen Mauricie Godelier, Van Doorn tegen De Swaan, Charles Tilly tegen Gareth Stedman Jones – het belooft heel wat. Toch ging men na elk debat, met uitzondering van dat tussen heksenkeners Ginzburg en Muchembled, teleurgesteld naar huis. Is that all there is? verzuchten velen. De heren geleerden hadden langs elkaar heen gepraat, zoals Löfgren en Burke, of ze waren te beleefd geweest, hadden elkaar veel te veel gespaard: „We are not dancing bears,” zei een van de sprekers op het verzoek om wat meer strijdlust.

In zijn verslag van het debat tussen Wolf en Godelier schrijft Jojada Verrips dat hij er, op het moment dat hij het aanhoorde, niet erg van onder de indruk kon komen. Pas later, toen hij de bandopnamen aandachtig beluisterde, merkte hij pas dat Wolf en Godelier „allerlei opmerkingen hadden gemaakt, waarover lang en veel te piekeren valt”. Verrips sprak over „Stösse mit Spätwirkung”, zoals de Duitse sportverslaggevers zeggen.

Hoe dat zij, het laatste nummer van het ST („Confrontaties over cultuur en samenleving”, jrg. 11/nr. 3, de-

ember 1984), met behalve verslagen van de debatten, ook interviews met enkele combattanten en besprekingen van hun nieuwste boeken, is zéér de moeite waard. Ook voor buitenstaanders.

(Het Sociologisch Tijdschrift is een uitgave van Wolters-Noordhoff bv. een los nummer kost f 16,50, een gewoon abonnement f 53,50 en een studentenabonnement f 42,50; schrijf naar de Afdeling Periodieken: postbus 567, 9700 AN Groningen, of bel: 050-226886; wacht met betalen tot een acceptgiro is toegezonden).

Ziektekostenverzekering voor maar f 34,50 per maand.

Speciaal voor studenten heeft de ABN een aantrekkelijke ziektekostenverzekering voor maar f 34,50 per maand, eventueel aan te vullen met tandartskosten; premie per maand f 13,50.

Bovendien heeft u voor f 6,- per maand (f 7,50 voor gehuwden of samenwonenden) een verzekering voor: aansprakelijkheid als particulier, ongevallen, inboedel en reizen.

De premie betaalt u in één overzichtelijk bedrag per maand via uw ABN Studentenrekening. En die rekening is weer handig om er uw inkomsten (beurs, studietoelage) op te laten storten.

Betalingen kunt u regelen via betalingsopdrachten. Dat kan ook automatisch (kamerhuur, abonnementen etc.).

Ook kunt u cheques aanvragen waarmee u kunt beschikken over het geld op uw rekening.

Voor meer inlichtingen over verzekeringen en de ABN Studentenrekening kunt u terecht op elk ABN-kantoor.

(Wijzigingen voorbehouden.)

ABN Bank

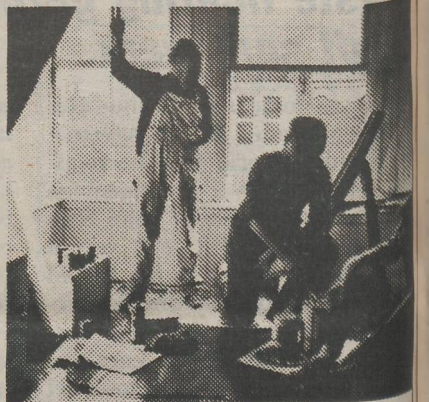
Wist u al dat wij iedere zondag open zijn van 10.00-14.00 uur?

Dat zondags uw bestelde vlaaien vers gebakken worden.

Dat wij maandag de gehele dag open zijn.

En dat dinsdag onze wekelijkse rustdag is.

Stationsstraat 5
6221 BM Maastricht
Tel. 043 - 14550

SERVAAS

BOEKHANDEL

VRIJTHOF 29
6211 LE MAASTRICHT

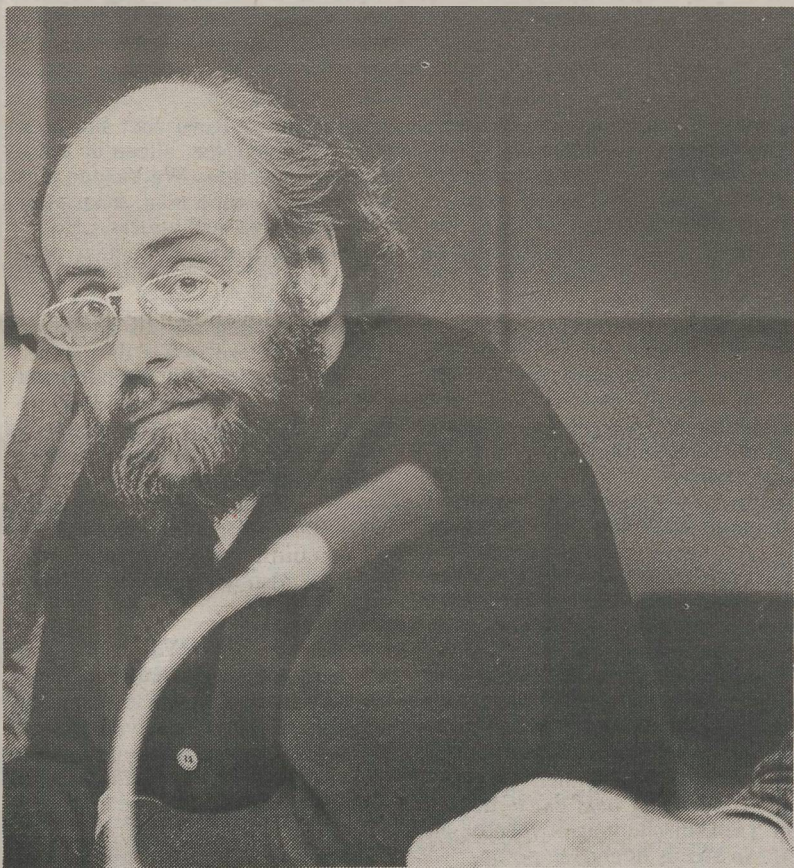
TEL. 043-50054/18704

DE 4-FACULTEITEN-BOEKHANDEL VAN LIMBURG, VOOR RIJP EN GROEN IN DE WETENSCHAPPEN. EEN BOEIENDE BOEKHANDEL IN EEN GROEIENDE UNIVERSITEITSSTAD: WIJ „BLOKKEN” MET ELK BLOK MEE.

„Als we over tien jaar niet op de wetenschappelijke landkaart staan, kunnen we het hier wel vergeten”

Na drie jaar de functie van rectormagnificus te hebben vervuld is prof. dr. Coen Hemker weer terug op zijn plek in het Biomedisch Centrum. Niet als onbekende, die de medewerkers zich nog vaag kunnen herinneren van drie jaar geleden, toen hij naar het Hoofdgebouw vertrok. „Net toen ik rector geworden was kwam het bericht over de operatie Taakverdeling en Concentratie en de financiering van onderzoek, die aan kwaliteit gerelateerd werd. Dat bracht met zich mee dat ik me nog minder dan ik van plan was kon veroorloven de biochemie op een lag pitje te houden. Dat betekent dat ik in die drie jaar de biochemie behoorlijk warm heb gehouden. Dat heeft behoorlijk wat arbeidsuren met zich meegebracht, maar je bleef toch met het gevoel zitten dat je twee dingen tegelijk moet doen, die je geen van beide optimaal kunt doen. Maar het heeft in zoverre goed gewerkt dat ik van de ene dag op de andere de wetenschap weer kon binnenschuiven”. Er klinkt enige opluchting in zijn stem. Hemker heeft zijn reputatie als pleitbezorger van het wetenschappelijk onderzoek nog eens onderstreept toen hij op 11 januari het rectoraat overdroeg aan collega Bonke. Zijn hart is vol van de wetenschap en zijn mond loopt ervan over als we hem een dag voor de dies opzoeken.

Coen Hemker

niet de wetenschap die als hobby door enkele merkwaardige figuren wordt beoefend”.

„Ik meen toch een grote tegenstrijdigheid te bespeuren: aan de ene kant pleit je voor het loslaten van de wetenschappelijke pretentie in het onderwijs, omdat het voor de meeste studenten toch maar het leren van een vak of een algemene vorming is, en in je afscheidsrede pleitte je ervoor de wetenschap onder te brengen in afzonderlijke instituten. Hoe kun je dan pleiten voor een geïntegreerde plaats van de wetenschapsbeoefening binnen de universiteit?”

„Ik pleit niet voor een verwijdering tussen onderwijs en onderzoek, integendeel. De grote wisseltruc van de tweefasenstructuur is, dat wat vroeger kandidaatsexamen heette, nu doctoraalexamen genoemd wordt. Daarmee heb je dan je hogere opleiding gehad. Dan blijf je zitten met de vraag hoe studenten die graag verder willen gaan, daartoe de kans moeten krijgen. Ik vind die

fesseur agrégé in Frankrijk of met iemand die in Duitsland zijn Habilitation gehaald heeft.

Op het ogenblik kan ik me er bijzonder aan ergeren dat iemand die na een jaar hard werken een flodderig proefschrift aflevert zich met evenveel recht doctor mag noemen als iemand die er zijn levenstaak van maakt een keurig werkstuk af te leveren. Ik kan me er rot aan ergeren dat je tussen die twee soorten promoties geen onderscheid kunt maken”.

„Het blijft toch een opgave van het onderwijs in de eerste fase om studenten te inspireren voor het vak van de wetenschap. Het lijkt me dat je die inspiratie eerder opdoet bij een goede docent dan in een docent-onafhankelijk systeem als het Maastrichtse”.

„Ik heb een vriend die geschiedenis doceert in Leiden. Die vertelt me dat je in het eerste jaar al duidelijk kunt zien wie studeert om iets gestudeerd te hebben en wie later de geschiedkundige wordt. Je kunt moeilijk zeggen dat jongens en meisjes van achttien jaar die keuze bewust kunnen maken. Het leuke is dat je toch altijd een bepaald percentage behoudt waarbij de wetenschappelijke belangstelling opbloeit tijdens de studie. Als je dat niet hebt, geef je waarschijnlijk slecht les. Maar ik geef toe dat het geringe docent-studentcontact een van de schaduwkanten is van ons onderwijssysteem. Je kunt alleen maar hopen dat de problemen, waarmee studenten worden geconfronteerd, een onbevredigd gevoel achterlaten: ik heb waarschijnlijk de beste oplossing gevonden, die de wetenschap op dit moment te bieden heeft, maar wat zou daar nu meer achter zitten? Een student die denkt: het wezen van de auto-immuunziekten is onbekend, maar als ik cortisone geef, wordt het merendeel beter, kan best een goede dokter worden, maar is niet de geboren wetenschapper. Een andere student zit die oplossing niet lekker en gaat met een immunoloog praten om er meer over te weten te komen. Dat is dan de potentiële wetenschapper. Ik heb het idee dat het geen kwaad zou kunnen als daar eens wat meer op werd gelet.”

„Bij de selectie van docenten is meer gelet op onderwijs- dan op onderzoekskwaliteiten”.

„Maar onderzoekskwaliteit is een onderwijskwaliteit! Als je vindt dat het niet zo is, heb je jezelf al ingeschaald in het hoger beroepsonderwijs en dan zul je ook zo behandeld worden. Vanwege het enthousiasme voor het onderwijssysteem is er een soort dualiteit bedacht tussen onderwijs en onderzoek: onderwijs geven is één ding en onderzoek doen is een ander. Dat is helemaal niet waar. Het unieke van een universiteit is dat er onderwijs gegeven wordt in de wetenschap. Die twee polen moeten elkaar ergens ontmoeten, ze kunnen niet gescheiden blijven. Ik geloof dat de tweefasenstructuur een goede gelegenheid biedt om weer onderwijs te geven in de wetenschap. Ik ben er heilig van overtuigd dat ons onderwijssysteem een uniek systeem is voor het op soepele wijze laten absorberen van kennis, maar dat het niet mogelijk is op deze manier wetenschappelijk onderwijs in de strikte zin te geven. Wetenschapsbeoefening is een vak, net als timmeren en stucadoeren. Dat leer je niet in een groep, maar

door op stap te gaan met een goede timmerman of stucadoer en als hulpje te fungeren. Het heeft niet esoterisch, of het nu neerkomt op het interpreteren van teksten of het vullen van reageerbuisen. Dat leer je door iemand dat te zien doen, die dat ook weer van iemand anders geleerd heeft. Ons onderwijssysteem is in zoverre ideaal, dat het studenten op een efficiënte manier kennis laat absorberen in een vak, waarin veel kennis vereist is. Maar je moet niet denken dat je er iemand een complete wetenschappelijke opleiding mee kunt geven. Het systeem zou alleen compleet zijn als je je beperkt tot een Zeer Hoge Vakopleiding”.

„Tijdens je rectoraat heb je moeten accepteren dat de universiteit veel minder kan groeien dan enkele jaren geleden voorzien werd. Hoe heb je dat kunnen accepteren?”

„Nominiaal gezien kunnen we zeker niet ontevreden zijn over de groei van de laatste jaren. Er zijn een aantal plannen uitgevoerd die er al voor mijn tijd lagen, zoals rechten en economie, de nieuwe studierichtingen bij Gezondheidswetenschappen en verder de basisvoorzieningen filosofie, wiskunde en informatica, die ons beloofd zijn. Maar daar moeten we het voorlopig mee doen. Ik begrijp Deetmans positie heel goed: hij heeft indertijd als kamerlid die motie ingediend waarin een omvang wordt vastgelegd van 6000 studenten in 1990. Die belofte heeft hij met waterverf een kleurtje gegeven door grote aantallen rechten- en economiestudenten in het vooruitzicht te stellen. Maar het grote bezwaar schuilt niet in de aantallen studenten, het gaat om de betaalbaarheid van de instelling. De enige mogelijkheid die ik zie om tijdens de komende overwinteringsperiode een zekere volwaardigheid te bereiken of te handhaven, is via goede onderzoeksinstituten. Als de economische situatie op een gegeven moment weer groei toelaat kun je zeggen: we hebben hier goede kerken in huis, bijvoorbeeld voor een letterenfaculteit of voor een faculteit Wis- en Natuurkunde”.

„Als je over tien jaar met zo'n plan komt aanzetten is iedereen er al lang aan gewend dat deze universiteit een marginaal bestaan leidt in de provincie...”

„Dat is precies waar het om gaat. Als je in de tussentijd er niet slaagt Maastricht op de wetenschappelijke landkaart te krijgen, dan kun je het hier vergeten. De politieke argumenten waarmee tot nu toe de uitbreidingen zijn binnengehald, zijn uitgeput. Je kunt voortaan alleen nog maar op grond van wetenschappelijke kwaliteit nieuwe voorzieningen binnenhalen. Het frustrert me grote regelmaat dat er hier in huis nog steeds mensen rondlopen die beweren dat wetenschap een leuke hobby is voor enkelen, maar dat die niet het wezen van de universiteit uitmaakt. Dat wordt altijd beweerd door mensen die zelf wetenschappelijk niets voorstellen, maar hun beweringen zijn hartstikke gevaarlijk op het moment dat de politieke argumenten uitgeput raken. Als Deetman kan zeggen dat hiermee de motie-Deetman is uitgevoerd, betekent dat niet dat hij daarvan overtuigd is, maar dat hij niet het risico loopt met die uitspraak op zijn gezicht te gaan.”

Jacques Herraets

Beroepsgericht

„Als een universiteit niet de mogelijkheid biedt om wetenschappelijk onderwijs in de strikte zin van het woord te volgen, kun je haar geen echte universiteit meer noemen. Nu weten we dat we in Maastricht in de naaste toekomst geen uitbreiding met nieuwe faculteiten hoeven te verwachten. Hoe kun je dan met vier van die sterk beroepsgerichte opleidingen iets van de grond krijgen dat lijkt op een echte universiteit? Daarbij moet je bovendien bedenken dat in een echte universiteit vertegenwoordigers van verschillende disciplines elkaar moeten ontmoeten en als geleerden onder elkaar een universitas scientiarum moeten kunnen vormen. Gelukkig heeft deze universiteit nog een andere merkwaardigheid, de multidisciplinaire aanpak van het onderzoek, waardoor iets van dat ideaal verwezenlijkt wordt. In het hoofdproject dat ik zelf het beste ken, Hart- en Vaatziekten, is een halve wis- en natuurkundefaculteit vertegenwoordigd plus gedragswetenschappers als psychologen en sociologen. Als een student die door zijn interesse in de wetenschap in een dergelijk project terecht komt, treft hij daar een uitgebreid pakket van disciplines aan. Iemand die een eerste fase-opleiding als socioloog gehad heeft, kan heel goed in Maastricht terecht om de tweede fase als assistent in opleiding te volgen, ofschoon we hier geen sociale faculteit hebben. Wat we nodig hebben is wetenschap die geïntegreerd in de instelling leeft en

Roddelpers met wetboek en roddel te bestrijden

'Ron Brandsteder vond het dapper'

Film met aansluitend forum over de roddelpers. Niet direct een wereldschokkende gebeurtenis, maar het lijstje van uitgenodigde sprekers prikkelde toch wel onze nieuwsgierigheid. De journalist-die-bij-Privé- heeft-geïnfilteerd, Rob - „ik heb een spleetje, ja” - de Nijs en dan ook nog twee rechtsgeleerden uit eigen keuken samen in een forum daar moesten we bij zijn als tegenhanger van de sensatiepers.

„Die verlorene Ehre der Katharina Blum”, de film die was uitgekozen om het probleem van de riooljournalistiek te illustreren, bleek een geweldige draak. Een lief, introvert meisje, vanwege haar vermeende preutsheid door haar véél wulpsere uitgevallen vriendinnen „de non” genoemd, neemt op een carnavalsfeestje de knappe anarchist Ludwig Götten mee naar haar flatje. De anarchist, die het zoals elke romantische held, meer moet hebben van indrukwekkende zwijgzaamheid dan van de gave van het woord, is de morgen after verdwenen. De politie, al een tijd op de loer liggend, vist achter het net. Grote woede. Maar er is een kleine troost. Ze kunnen toch een verdachte meenemen: het introverte meisje, Katharina Blum. Dat is het begin van haar einde. Werner Tötgess, muskiet bij „Die Zeitung” (lees: „Bild-Zeitung”), komt in actie. Hij doet zijn breedste stropdas aan en duikt in het verleden van Katharina. Zelfs haar moeder, die in het ziekenhuis op sterven ligt, wordt niet met rust gelaten. De schurk bestaat het zelfs om tijdens het interview de stervende door elkaar te rammelen. Gevolg: exit moeder. Het eindigt er allemaal mee dat Ludwig wordt opgepakt en dat Katharina Blum wordt vrijgelaten (op het politiebureau vindt er nog een hartstochtelijke omhelzing tussen de geliefden plaats, waaraan door de dienstklopers een ruw einde wordt gemaakt). Katharina nodigt Tötgess uit om hem zogenaamd het ware verhaal te vertellen en schiet hem, na een voorstel zijnerzijds om eerst te gaan bumsen, voor zijn raap. Volgt tot slot een begrafenis waar Tötgess door zijn baas wordt uitgeroepen tot slachtoffer van de persvrijheid en de democratie.

De film was niet te mooi om waar te zijn - want de praktijken van Tötgess komen in de werkelijkheid voor, zoals tijdens het forum nog zou blijken - maar te waar om mooi te zijn. „Die verlorene Ehre der Katharina Blum” was zo overduidelijk „echt gebeurd” dat het artistiek gezien een ongeloofwaardig produkt mag worden genoemd. Jacques Elders, als hoogleraar gespecialiseerd in burgerlijk recht, werd de vraag gesteld: wat kun je in Nederland privaatrechtelijk tegen inbreuken op de privacy door Privé

en consorten ondernemen? Elders haalde het voorbeeld aan van de serie tekeningen van bekende Nederlanders in hun blote togies, die een tijdje achterop de Panorama hebben gestaan. In hoger beroep werd publikatie van deze tekeningen verboden. Er werd namelijk geen redelijk doel mee gediend. En daarbij, tweede bepaling, ze waren onnodig kwetsend. Dus, zei Elders, we staan in Nederland niet machteloos tegen dat soort ongevraagde publikaties: in beginsel zijn ze onrechtmatig. Een kort geding is snel gewonnen.

Gerard Mols, juridisch medewerker maar dan gespecialiseerd in strafrecht, was ook van mening dat je tegen zulke bladen een civiele procedure moest aanspannen. Strafrecht als zodanig, meende hij, biedt in deze niet zoveel soelaas. Daarna mocht Ruud Hollander zijn verhaal doen. Hij had gesolliciteerd bij Privé en werd tot zijn eigen verbazing meteen aangenomen. De infiltratie was gelukt! Na twee maanden stapte hij op en schreef voor de Nieuwe Revu een bloedstollende reportage.

Ja, ook hij had iemand geïnterviewd die op zijn sterfbed lag! Maar wat had zijn infiltratie nu opgeleverd? wilde men weten. Was hij iets te weten gekomen wat wij nog niet wisten? Jawel, zei Hollander, die na elke vraag vroeg: „Wat was je vraag ook alweer?” Hij had bezwezen dat er tipgevers bestonden en hij had ook hun namen genoemd. „Dus weten de mensen nu tegen wie ze hun mond moeten houden.” Daarnaast had hij het mechanisme van de deals onthuld. Dat gaat als volgt: artiest belt Privé of Story op en zegt: „Oké jongens, ik vertel iets over mijn scheiding - ik ben gelukkig getrouwd, maar wat verdomt dat? - als jullie dan ook mijn nieuwe show noemen.” Hollander moest dan ook concluderen: het merendeel van 's lands bekende artiesten en politici werkt maar al te graag mee aan de praktijken van Van der Meijden en de zijnen. Het publiek wilde Hollander maar niet de heldenrol gunnen waar hijzelf zo opzichtig naar zat te hengen. De kritische vragen volgden elkaar in steeds hoger tempo op.

Is de Nieuwe Revu niet net zo'n blad als Privé (Nee, alleen de doelgroep is dezelfde. We richten ons ook op de gewone man, maar voor de rest zijn we heel anders. „Bij de Nieuwe Revu kun je zomaar naar binnen lopen.”) Als je bij Privé infiltreert, pas je dan niet precies dezelfde methoden toe als zij doen? (Dat was wel zo, maar de nieuwsgierigheid was groter. „Het kon niet anders. En we wilden ze ook een koekje van eigen deeg geven.”) Wat vonden de mensen, waarover jij als Privé-journalist hebt geschreven, er wel niet van dat jij de zaak belazerd? („Nou, kijk, Kees Brusse, eh, die is gewoon bang. Maar Ron Brandsteder vond het dapper van me.”)

En Rob de Nijs? Wat had die te melden? Niets. De onder voorbehoud aangekondigde zanger was met Malle Babbe op wintersport. De voorzitter van het forum zei dat te betreuren, maar wilde desgewenst best zélf een stukje zingen.

Ad van Iterson

J.H.

Verkeerd werken met beeldschermen kan tot klachten leiden

Beeldschermen zijn zelf niet schadelijk voor de gezondheid, maar de omstandigheden waaronder ermee gewerkt wordt, kunnen wel aanleiding geven tot klachten. Daarom verdienen ergonomische aspecten van het werken met beeldschermen, zoals inrichting van de werkplek en de taakhoud van de werknemer, meer aandacht. Dat schrijft staatssecretaris Kappeyne van de Copello in een reactie op het TNO-rapport „Gezondheid en welbevinden bij het werken met beeldschermen”, dat vorige week is aangeboden aan het parlement, de Arbo-raad en de Emancipatiecommissie.

TNO heeft al meerdere malen met metingen aangetoond dat beeldschermen bij lange na niet voldoende elektromagnetische stralen uitzenden om de lichamelijke gezondheid te bedreigen. Toch blijven er klachten gehoord worden als zwangerschapstoornissen, oogaandoeningen en hoofdpijn, die veroorzaakt zouden worden door het werken met beeldschermen. Op die punten bestaat geen reden tot grote bezorgdheid, schrijft de staatssecretaris, omdat er geen blijvend nadelige gevolgen voor de gezondheid zijn aangetoond. Wel bestaat er iets verhoogde gevoeligheid voor hoofdpijn, lusteloosheid, spierpijn, geïrriteerdheid en vermoeidheid. Die klachten worden veroorzaakt door de ondeugdelijke manier waarop met de beeldschermen wordt gewerkt. Er moet meer aandacht besteed worden aan de inrichting van de werkplek en de functie-inhoud van degenen die met beeldschermen werken. Om te beginnen komt er een nieuw voorlichtingsblad van de Arbeidsinspectie met informatie over straling, verlichting, meubilair, binnenklimaat, functie-inhoud en werkbelasting. Bovendien zal TNO in aansluiting op het nu gepubliceerde rapport een onderzoek instellen op 200 werkplekken vanwaar klachten over gezondheid en werkomstandigheden zijn binnengekomen.

Boekhandel Leiter-Nypels

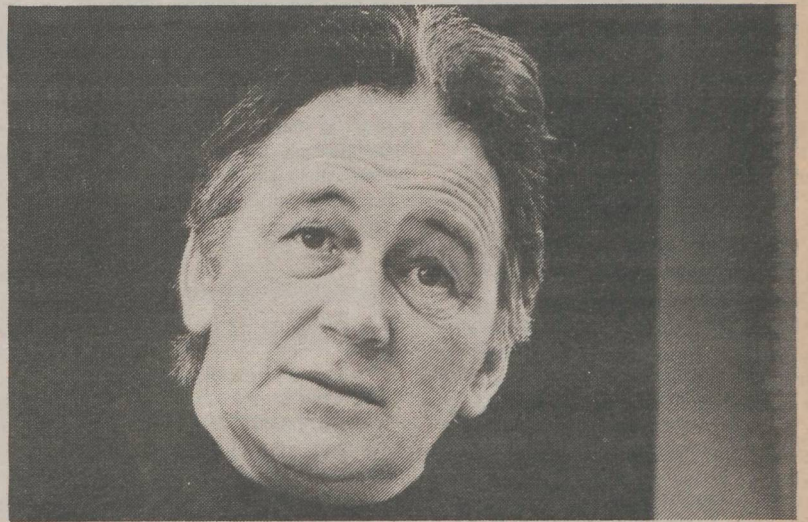
DE MAASTRICHTSE
UNIVERSITEITS-BOEKHANDEL

Wolfstraat 12
6211 GN Maastricht

tel. (043) 50743*
telex 56173 leiny nl.

„Zuid-Afrika is erop gemaakt om mensen arm te houden”

Door verschillende omstandigheden begint het er op te lijken voor de universiteit dat 1985 het jaar van de anti-apartheid wordt. Op 11 januari zou de Zuidafrikaanse theoloog dr. C.F. Beyers Naudé de diesrede uitspreken, maar hij moest op het laatste moment zijn bezoek aan Nederland afzeggen. Officieel heette het dat hij als secretaris van de Zuidafrikaanse Raad van Kerken te druk bezet was, maar naar later bleek weigerde zijn regering hem een visum voor Nederland te verstrekken. Als eerbewijs aan Beyers Naudé, die doorgaat voor de belangrijkste blanke opponent in zijn land van de apartheidspolitiek, wijdde prof. mr. Theo van Boven als invaller zijn diesrede geheel aan diens strijd tegen de apartheid. Tien dagen later was Cedric Mayson in Maastricht. Hij heeft als naaste medewerker van Beyers Naudé als predikant in Zuid-Afrika gewerkt. Op uitnodiging van Studium Generale hield hij een lezing over het apartheidssysteem en de volgende dag zagen we elkaar terug in het Afrikacentrum in Cadier en Keer, waar hij zijn persoonlijke ervaringen vertelde. In maart organiseert Studium Generale een cyclus over Zuid-Afrika, waarvoor onder meer Breyten Breyten-bach is uitgenodigd.

Cedric Mayson

voor mensen die God willen volgen. In Transkei kwam ik veel in contact met mensen uit de stad die als politieke gevangenen op Robbeneiland hadden gezeten en daarna verbannen waren naar hun geboortestreek. Men dacht dat ze daar geen kwaad konden, maar dat waren juist de mensen die de verzetscellen stichtten. Door hen ben ik sterk beïnvloed.”

„Het Christelijk Instituut is korte tijd na het bloedbad van Sharpville opgericht. Veel mensen vroegen zich in die tijd af hoe het mogelijk was dat een land, dat zich christelijk noemde, mensen moest neerschiet-

ten om zijn politiek te handhaven. Beyers Naudé was natuurlijk het middelpunt, maar daarnaast waren er mensen uit alle mogelijke kerkgenootschappen en achtergronden die zich daarbij aansloten. We hadden allemaal dezelfde behoefte: duidelijk laten zien waar de kerk staat, een front maken gerechtigheid in praktijken te brengen, niet alleen erover praten. Later toen ik naar Johannesburg werd overgeplaatst wat de christelijke betrokkenheid tegen de apartheid diende in te houden. Er voltrok zich een belangrijke verandering in mijn denken: we konden niet volstaan

met het streven naar verzoening, er was strijd nodig. Er viel niets te hervormen. Net als kanker kun je apartheid niet hervormen, je moet het wegsnijden. Revolutie als christelijke taak, ik weet dat het hard klinkt, maar als je de tegenstellingen, die economisch van aard zijn, op hun juiste waarde weet te schatten, kun je niet om de revolutie heen. Het is een fundamentele keuze voor een nieuwe samenleving, die je overigens niet noodzakelijkerwijs met geweld hoeft te verwezenlijken.”

„Een andere belangrijke verandering die zich voltrok als gevolg van

het bewustwordingsproces was dat we binnen de kerken de strijd bare ecclesiagroepen herkenden. Vroeger meende ik dat de kerk alleen het instrument was om het koninkrijk Gods op aarde te vestigen. Maar de kerken maken zelf vaak deel uit van onderdrukkingssystemen. Zij zijn niet meer dan het religieuze gedeelte van de maatschappij die bevrijd moet worden, tegelijk met het economische, sociale, juridische en culturele systeem. Dat is niet de eerste keer in de geschiedenis dat de kerk in zulk proces betrokken raakt.”

Jacques Herraets

De bevrijding van de Westerse beschaving begint in Zuid-Afrika

De aspecten van de strijd tegen de apartheid stonden centraal in de Studium Generale-lezing, waarmee Cedric Mayson zijn Nederlandse reis naar Maastricht opende: de strijd van de kerken, de verankering van de apartheid in de Zuidafrikaanse wetgeving en de noodzaak van internationale solidariteit. De strijd van de kerken is volgens Mayson minimaal. Natuurlijk, dominee Beyers Naudé, bisschop Tutu en andere religieuze wijzen hun steun aan de strijd tegen apartheid. Maar de Zuidafrikaanse kerk als geheel is niet of nauwelijks betrokken bij de bevrijdingsstrijd. Het geld gaat naar mensen als Beyers Naudé en Tutu ter ondersteuning van hun strijd. Het geld dat naar de Zuidafrikaanse kerken maar naar kerken uit het buitenland. Zo is de strijd van de kerken niet, zei Mayson, want de wereld van de kerken verschilt zéér van de wereld van de zwarte mensen in Soweto en de thuislanden. „Je kunt niet religieuzeren over de strijd van de kerken anders,” zei hij. „Je moet gaan aan die strijd meedoen.” En al begint hier en daar, *behind the scenes*, kleine groepen religieuzen te participeren in de anti-apar-

heidsbeweging, voor de Zuidafrikaanse kerken als geheel blijft gelden: „The churches are the religious part of the society that needs to be liberated”.

Het tweede onderwerp waar Mayson het over wilde hebben, was de wetgeving. Het grote probleem in Zuid-Afrika is niet het racisme, meende hij, want racisme is er overal; nee, het grote probleem is: dat racisme is verankerd in de wet. De wet is de *cornerstone of apartheid*. En al die zogenaamde reformmaatregelen, al die kleine veranderingen, doen niets af aan het beschamende feit dat het racisme door de wet is gelegaliseerd.

Ten derde praatte Mayson over het

grote belang van internationale solidariteit. „South-Africa is an international operation,” zei hij. Apartheid is nauw verbonden met het hele internationale gebeuren. Het is niet alleen iets van die verachtelijke Afrikaanse nationalist; het is geen probleem van blanken die zwarten haten, van blank en zwart, maar van rijk en arm. Apartheid is een economisch probleem. Apartheid is een gereedschap van economische onderdrukking, een onderdrukking waarbij het Westen diep is betrokken. Daarom is internationale solidariteit ook van het grootste belang. Omdat we in het Westen deel zijn van een onderdrukkend systeem, moeten we laten zien dat het ook anders kan. Daarom: steun

aan de bevrijdingsbewegingen, aan het UDF, het United Democratic Front. En ook: sancties. Mayson besteedt heftig het bekende argument van: als je tot boycot overgaat, zijn het de zwarten die er het meest onder lijden. De zwarten vragen om sancties, want zij weten heel goed dat sancties pas door de blanken worden gevoeld, daarmee kun je de onderdrukkers raken. En wat dat lijden betreft: dat doen ze toch al; en daarbij, voor de omverwerping van het apartheidssysteem – want dat zal het resultaat van massale sancties zijn – hebben ze die ontberingen graag over.

Hoe houden mensen als Tutu en Beyers Naudé en al die anti-apartheidstrijders het vol? Die vraag wordt Cedric Mayson vaak gesteld. Hoe hou je die hopeloos lijkende strijd vol? Het antwoord is simpel, zei Mayson. „Het is iets dat je ademt, het is de zekerheid dat je zal overwinnen, het is vertrouwen in de overwinning van het goede, *it's a bubbling-over thing*, en het is, theologisch gezien, de aanwezigheid van het Koninkrijk van God op aarde, God die in de mensen werkzaam is.”

Ad van Iterson

Akties als „Maastricht tegen Apartheid”, hoe bescheiden van opzet dan ook, klinken volgens Mayson door in Zuid-Afrika, niet in de top, maar zeker wel in de basis. Er verschijnen steeds meer kranten die aan de basis worden verspreid en gelezen, en daarin wordt over alle vormen van internationale solidariteit bericht. De zwarten weten zich door zulke acties zeer gesteund. Het begrip „de basis” nam Mayson vaak in de mond. „Wil je de waarheid horen, luister dan naar de ba-

De ene student tegen de andere:

„Als je al een SSGZ-ziektekostenverzekering en een SSGZ-zekerheidspakket hebt, kun je een reisverzekering afsluiten voor 50 cent per dag!”

Loop even langs bij het plaatselijk informatiebureau of bel 01719-70944.

Vraag aan student met SSGZ-ziektekostenverzekering:

Wat kost een reisverzekering bij de SSGZ?

Voor jou 1 piek per dag.

Het plaatselijk informatiebureau of tel. 01719-70944 vertelt je er meer over.

Bureau Onderwijs FdG

Aan: Studenten en medewerkers van de Faculteit der Geneeskunde.
Betreft: Samenstelling Onderwijscommissie FdG.

Met ingang van 13 december 1984 heeft de Onderwijscommissie FdG de volgende samenstelling:

drs. A.J.M. Schmidt (capaciteitsgroep Medische Psychologie), voorzitter; dr. G.G.M. Essed (capaciteitsgroep Gynaecologie/Obstetrie), vice-voorzitter; M. van den Acker (student), prof.dr. L.H. Greve (capaciteitsgroep Pulmonologie), A. van den Hurk (student), dr. H. Kuipers (capaciteitsgroep Fysiologie), C. Nicuwhof (student), drs. H.A.M. Snellen-Balendong (capaciteitsgroep Onderwijsontwikkeling & Onderwijsresearch), dr. H.H.W. Thijssen (capaciteitsgroep Farmacologie), M. Verhaegh (student), drs. G.M. Verwijnen (capaciteitsgroep Huisartsgeneeskunde), drs. R. Visser (capaciteitsgroep Pathologie), drs. J. Wolters (Interne Geneeskunde), drs. B. Zonneveld (Skillslab, lid NWP-geleding), drs. B. Kolle (Bureau Onderwijs FdG), secretaris; mr. R. de la Fontejne, (Bureau Onderwijs FdG), plaatsvervangend secretaris.

Met ingang van 14 januari 1985 is uit de Onderwijscommissie het navolgende Dagelijks Bestuur vastgesteld: drs. A.J.M. Schmidt (voorzitter), dr. G.G.M. Essed (vice-voorzitter), M. van den Acker, drs. H.A.M. Snellen-Balendong, dr. H.H.W. Thijssen, drs. B. Kolle, (secretaris), mr. R. de la Fontejne, (plaatsvervangend secretaris).

Aan: 4e- en 5e-jaarsstudenten Geneeskunde.
Betreft: Keuze-onderwijsprogramma's in ontwikkelingslanden.
„Community Medicine Rotation”, University of Dar es Salaam.

Van het Muhimbili Medical Centre, Universiteit van Dar es Salaam, Tanzania, is bericht ontvangen dat er voor het studiejaar 1985/1986 drie plaatsen beschikbaar zijn gesteld voor de Medische Faculteit.
Men kan inschrijven voor de volgende periodes:

26 augustus-19 oktober 1985
21 oktober-14 december 1985
6 januari-1 maart 1986
3 maart-26 april 1986

Opgave op het gebruikelijke aanmeldingsformulier sturen naar mw. G. van der Schoot, Secretariaat Keuze-Onderwijs, Buro Onderwijs FdG, Hoofdgebouw. De inschrijvingstermijn sluit op 15 februari a.s.

Geneeskunde

Voedingsmarkt

Op woensdag 13 februari wordt i.v.m. blok 3.4. van de medische faculteit een voedingsmarkt georganiseerd. Alle studenten (niet alleen het derde jaar!) zijn die dag van harte welkom om eens een kijkje te komen nemen en eventueel te discussiëren met de verschillende standhouders.

De markt wordt gehouden in de Colloquiumzaal te Randwijk en is toegankelijk vanaf 9.30 uur tot 17.00 uur.

Economie

Verhuizing

Op 30 januari a.s. verhuizen de medewerkers van de economische faculteit naar de oude Rijkswaterstaat-vleugel. Bureau Onderwijs bevindt zich dan op kamer 3058. De informatiebalie (naast k. 3058) is geopend van 10.30-11.00 uur.

Propaedeuse scriptie

De studenten worden eraan herinnerd, dat zij vóór 1 februari 1985 een onderwerp voor de propaedeuse scriptie gekozen moeten hebben. Bijzonderheden over de scriptie en de lijst met onderwerpen waaruit gekozen kan worden, zijn te vinden op de mededelingenborden in het hoofdgebouw en het studielandschap economie.

Actualiteitscollege

Het actualiteitscollege van prof.dr. P.R. Odell dat op 21 januari is komen te vervallen, is verplaatst naar 25 februari om 15.30 uur in de kapel Nieuwenhof.

Promoties

8 februari 1985 om 16.00 uur:

drs. A. van Ooy
Proefschrift: „Operatieve behandeling van verschillende vormen van kyfose van de wervelkolom”.

Promotor: prof.dr. v.d. Linden

Algemeen

Gezondheidscentrum „Door Overleg Gezond” te Maastricht ziet zich genoodzaakt om een nieuwe

medewerk(st)er (38 uur)

aan te zoeken, ter voorkoming van een verdere achteruitgang in patiëntenzorg en samenwerking binnen het centrum nu onze huidige medewerkers overspannen dreigen te raken.

Taak:

overleggen en vergaderen m.b.t. beleid: gemeente, MRC, provincie, ziekenfondsen versterking van de eerste lijn met
- beroepsorganisaties: PHV, het Groene Kruis, AMW (7) gezinsverzorging
- ziekenhuis
- RL

Eisen:

- bereid hoge inspanning te leveren tegen een laag rendement
- niet opzien tegen monotone arbeid, d.w.z. vele malen het zelfde aanhoren
- versnipperde dagindeling
- hoge frustratie-tolerantie

Duur van de aanstelling: totdat de bemoeienissen van de diverse organen met de eerste lijn gestroomlijnd zijn in één orgaan (dus waarschijnlijk nog een hele tijd).

Open dag over onderzoek en voedselbeleid in de Derde Wereld

De Raad van Advies voor Wetenschappelijk Onderzoek in het kader van Ont-

wikkelingssamenwerking (RAWOO) organiseert op donderdag 28 februari een open dag over onderzoek en voedselbeleid in de Derde Wereld. Deze dag, die bestemd is voor Nederlandse onderzoekers en andere geïnteresseerden in deze problematiek, wordt gehouden in het gebouw De Wittebrug, Badhuisweg 251, Den Haag.

De RAWOO heeft een open dag belegd als voorbereiding op een internationaal seminar dat op 28 en 29 maart zal plaatsvinden. Aan dit seminar zullen deskundigen uit de Derde Wereld, vertegenwoordigers van internationale organisaties en enkele Nederlandse deskundigen deelnemen. De uitkomsten zullen als basis dienen voor een advies over „National Food Policies in Developing Countries: research needs and priorities”, dat naar verwachting halverwege dit jaar aan de Minister voor Ontwikkelingssamenwerking zal worden aangeboden.

Als voorbereiding op de open dag zijn twee rapporten uitgebracht. Een inventarisatierapport over Nederlands onderzoek naar de voedselproblematiek in de Derde Wereld en een rapport met artikelen van zogenaamde „resource persons” over onderzoeksprioriteiten op dit terrein. Degenen die aan de open dag wensen deel te nemen en deze rapporten (kosteloos) willen ontvangen kunnen zich in verbinding stellen met het secretariaat van de RAWOO, Postbus 90734, 2509 LS Den Haag (tel. 070-502681, st. 217 of 152).

Het Centrum voor Vrede en Ontwikkelingssamenwerking (CVOS) te Maastricht wil zo spoedig mogelijk (per 1 februari a.s.) aanstellen:

2 Part-time medewerkers (m/v) (samen 40 uur per week)

De stichting CVOS bestaat sinds mei 1982. Zij stelt zich enerzijds ten doel service en ondersteuning te bieden aan groepen, instellingen en personen in Maastricht, die werken aan veranderingen in de samenleving en daarbij vrede en ontwikkelingsamenwerking als belangrijke uitgangspunten zien. Anderzijds wil het CVOS eigen activiteiten ontplooiën, die erop zijn gericht meer mensen vanuit hun eigen situatie met het ontwikkelingsvraagstuk in aanraking te brengen om zo het inzicht

in mondiale processen te verbreden. beleid van het CVOS en de activiteiten worden op dit moment bepaald door een groep vrijwilligers.

Met een der subsidiegevers, de Nationale Commissie Voorlichting en Bestuurszake Ontwikkelingssamenwerking (NCO), is overeen gekomen dat CVOS in de eerste helft van 1985 een aantal activiteiten uitvoert, waarmee een goede grondslag dient te worden gelegd voor een zgn. Regionaal Centrum Maastricht t.a.v. bewustwordings- en ontwikkelingszaken. Het Regionaal Landelijk bestaat er een netwerk van ongeveer 15 van dergelijke centra. Hiertoe kan het CVOS 2 part-time roepkrachten aanstellen voor de duur van 6 maanden. Binnen dit netwerk zullen de geplande activiteiten worden uitgevoerd, waarna een evaluatie rapport wordt opgesteld. In overleg met de NCO wordt dan bepaald of een subsidie mogelijk is.

Vakature 1

Er is op initiatief van het CVOS een werkgroep „Beter zicht op Maastricht” opgericht, die middels enkele nog te bepalen activiteiten een inzicht in de mogelijkheden in de sociale en economische opbouw van Maastricht opzocht.

Het CVOS wil hieraan zoveel mogelijk een extra dimensie toevoegen, namelijk relaties die te leggen zijn tussen Maastricht en Derde Wereldlanden op het gebied van handelsrelaties, werkgelegenheid en in de Derde Wereld, enz.

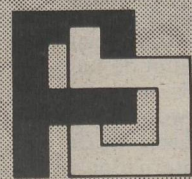
De groep bestaat momenteel uit ongeveer 10 mensen die vanuit hun werk of persoonlijke interesse aan het doen.

Eén van de aan te stellen beroepskrachten zal als hoofdtaak krijgen:

- participeren en eventueel coördineren van de activiteiten;
- vanuit het CVOS vormgeven van onze specifieke inbreng (zie boven);
- samen met de werkgroep mogelijkheden nagaan voor verder onderzoek en analyse;
- evaluatie en rapportage van de bereikte resultaten, gezien vanuit de doelstelling.

Daarnaast dient hij/zij deel te nemen aan een bestaande Maastrichtse actiegroep (Komitees Latijns Amerika Maastricht (KLAM) of Maastricht tegen Apartheid (MTA)).

DE LOKALE BANK MET MONDIAAL KARAKTER

BANQUE PARIBAS

Vrijthof 17b, 6211 LD Maastricht, 043-11477.

Vakature 2

Om meer vrouwen te betrekken bij het vraagstuk van ontwikkelingssamenwerking is op initiatief van het CVOS een werkgroep opgericht, die enkele activiteiten voor vrouwen zal organiseren onder de gezamenlijke noemer „Vrouwen hier en in de Derde Wereld”.

Het doel met deze werkgroep is tweeledig:

- 1) met deze vrouwenwerkgroep zelf bezig zijn d.m.v. eigen scholing;
- 2) met deze groep activiteiten (zoals informatie-avonden, scholingen etc. naar vrouwen te organiseren, waarbij we proberen de drempel om mee te doen zo laag mogelijk te houden.

Een van de aan te stellen beroepskrachten, voor deze vakature zeker een vrouw, zal haar aandacht grotendeels richten op deze werkgroep met als doel:

- a) participeren in de werkgroep en coördineren van de activiteiten;
- b) mogelijkheden voor besteding of uitbreiding van de werkgroep nagaan en uitwerken;
- c) evalueren van en rapporteren over de bereikte resultaten,

Daarnaast dient zij deel te nemen in een bestaande Maastrichtse actiegroep (Koollees Latijns Amerika Maastricht (KOLAM) of Maastricht tegen Apartheid (MTA)).

Vereisten die voor beide vakatures gelden:

Eventuele sollicitanten dienen direct beschikbaar te zijn.

Vereiste opleiding: bij voorkeur HBO-niveau of daarmee te vergelijken.

Aantoonbare ervaring en/of affiniteit met bewustwordingswerk t.a.v. ontwikkelingssamenwerking is noodzakelijk.

Bereidheid om in de avonden te werken.

Bekendheid met de Maastrichtse situatie is gewenst.

Van de beroepskrachten wordt verwacht, behalve de hiervoor omschreven taken, dat ze in staat en bereid zijn mee te denken en te handelen omtrent de toekomst van het CVOS voor wat betreft:

- a) beleid en uitvoering daarvan
- b) organisatie
- c) plaats en taak van CVOS binnen Maastricht

Aanstelling geschiedt z.s.m. volgens de C.A.O. Welzijnswerk. Maximaal salaris bij 20 u/w: f 2.015,54 per maand bruto.

Schriftelijke sollicitaties vóór 26 januari a.s. in te dienen bij: Walter Swinnen, Jupiterhof 93, 6215 VM Maastricht.

Aanvullende informatie te verkrijgen bij: Walter Swinnen, telefoon 043-478224 (rond 18.00 uur), of Rita Hartjesveld (CVOS) telefoon 043-13841.

Studenten gezocht voor Introductiecommissie

De organisatie van de sociale (algemene) introductie studiejaar 1985/1986 gaat weer van start.

De A.S.I., (Algemene Studenten Introductie, voorheen MICO), gaat een programma van vijf dagen in elkaar zetten, waarin studenten van R.L. kennis kunnen maken met elkaar, met de stad Maastricht en met voorzieningen die direct of indirect met het studentenleven te maken hebben.

De verantwoordelijkheid voor dit algemene gedeelte van de introductie voor eerstejaarsstudenten ligt bij de dienst Studentenzaken.

Om de organisatie zo voorspoedig mogelijk te laten verlopen, worden 20 studenten gezocht die zitting willen nemen in de Introductie-Commissie. Studenten

die actief en creatief willen meedenken en mee-organiseren, worden dan ook uitgenodigd zich aan te melden bij:

Juliette Creemers/Marjo Vennix, medewerksters Introductie, dienst Studentenzaken, hoofgebouw R.L. kamer 025 b.g. tel. 888306

Wilma Thus sekretariaat dienst Studentenzaken, hoofgebouw der R.L. kamer 014 b.g. tel. 888695 of te komen naar de informatiebijeenkomst: dinsdag 12 februari a.s. om 19.30 uur, kamer 100, hoofgebouw der R.L.

Beurzen

Beurzen voor onderzoek betreffende de Europese integratie 1985-1986

Om het universitaire onderzoek over de Europese integratie te stimuleren verleent de Commissie der Europese Gemeenschappen in juli 1985

20 onderzoeksbeurzen voor een maximumbedrag van 4500 ECU elk (3 beurzen zijn voorbehouden voor historisch onderzoekswerk over het ontstaan van het communautair Europa).

Reglement:

1. De beurzen zijn bestemd voor jonge universitaire docenten, wetenschappelijke assistenten en hoogleraren aan het begin van hun loopbaan die zich individueel of in groepsverband bezighouden met de bestudering van de Europese integratie.
2. Aanvragen dienen in tweevoud te worden opgesteld en volgende stukken te omvatten:
 - een beschrijving van 5 tot 10 getikte bladzijden van het voorgenomen onderzoekswerk
 - een raming van de uitgaven
 - een degelijk ingevuld formulier voor het aanvragen van een beurs, verkrijgbaar bij onderstaand adres
 - een curriculum vitae
 - een attest van de huidige functie bij de universiteit
 De bovenvermelde documenten worden niet teruggezonden.
3. de maximumleeftijd is 40 jaar.
4. De beurs kan niet worden verlengd.
5. Het maximumbedrag van de beurs is 4500 ECU. Het wordt als volgt uitbetaald:
 - de helft bij de aanvang der werkzaamheden;
 - de helft na ontvangst van de getypte tekst voorzien in punt 8.
6. De bursaal die in gebreke blijft verbindt er zich toe het reeds ontvangen bedrag van zijn beurs terug te betalen.
7. De personeelsleden van de instellingen der Europese Gemeenschappen alsmede hun echtgenoten en kinderen komen niet voor een beurs in aanmerking.
8. De studie dient te worden gesteld in een van de talen van de Europese Gemeenschappen (Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans, Nederlands). De definitieve tekst, getypt in twee exemplaren, dient te worden ingediend voor 1 oktober 1986.
9. De Commissie van de Europese Gemeenschappen behoudt zich het recht voor bij te dragen in de kosten van publikatie van de studie.
10. Uiterlijk 15 juli 1985 wordt beslist welke kandidaten voor een beurs in aanmerking komen.
11. Kandidaturen dienen vóór 31 maart 1985 te worden ingediend bij de:

Commissie van de Europese Gemeenschappen Voorlichting Universiteiten Wetstraat 2090 1049 Brussel (België) - Tel. 235.11.11.

Studium Generale

Studium Generale Bundel „Kwaliteitsverordening van wetenschappelijk onderzoek”

Zowel binnen als buiten de universiteit is de kwaliteit van onderzoek tegenwoordig een veelbesproken onderwerp. Graag vestigen wij uw aandacht op de bundel „Kwaliteitsbeoordeling van wetenschappelijk onderzoek”. Deze bundel bestaat uit Studium Generale Lezingen, die in de periode maart-april 1984 zijn gehouden aan de Rijksuniversiteit Limburg. De prijs van deze publicatie bedraagt f 4,-. Genoemde bundel is vanaf januari 1985 te verkrijgen bij Bureau Studium Generale, Hoofgebouw RL, kamer 328.

Verenigingen

KOKO

Het redactie bureau van studentenvereniging KOKO is vanaf 7 februari alleen nog maar op donderdagavond van 20.30 tot 22.00 uur geopend.

NSVRL-lezing over „Roken”

Maandag 11 februari organiseert de NSVRL wederom een lezing. Ditmaal is het thema: roken. Vanuit verschillende invalshoeken zal worden getracht de problematiek rond het verschijnsel roken te belichten. Epidemiologische, sociologische, pathofysiologische en economische aspecten zullen aan de orde komen. Sprekers zullen zijn: **Prof. Bosman** (pathologie), **Prof. Sturmans** (epidemiologie), **dhr. Verkooyen** (economie van de gezondheidszorg) en **dhr. Nelissen** (Stichting Volksgezondheid en Roken). De lezing vindt plaats in het kader van blok 3.4. (leefwijzen) van de Medische Faculteit maar is tevens bedoeld voor de studenten van de overige faculteiten. **Plaats: auditorium Randwyck. Tijd: 14.00-17.00 uur.**

Filmfestival Berlijn 14-20 februari

De Stichting Internationaal Studenten Contact (S.I.S.C.) organiseert een cultuurreis naar Berlijn van donderdagavond 14 - woensdagochtend 20 februari 1985.

De prijs van dit arrangement bedraagt f 275,- (met C.J.P.) inclusief:

- vervoer Amsterdam-Berlijn v.v. inclusief doorreisvisum D.D.R.
- Vertrek donderdagavond 20.00 uur (Marnixplein), terug in Amsterdam woensdagochtend 10.00 uur.
- 's Nachts per touringcar: 5 volle dagen in West-Berlijn.
- Verblijf in (jeugd)hotels V.P.
- Bezoek aan diverse musea en tentoonstellingen, onder andere National Galerie, Bauhausarchiv en Reichstag
- stadsrondrit West-Berlijn
- inleiding over verhoudingen Oost-/West
- deelname aan onderdelen van het filmfestival c.q. korting op passe-partout

- mogelijkheid tot bezoek aan Oost-Berlijn
- voor deelnemers zonder CJP en allen

ouder dan 25 jaar bedraagt de prijs f 325,-

- geldig paspoort vereist

Aanmelding via betaling onder vermelding van: naam, adres, postcode, woonplaats, telefoonnummer, geslacht, geboortedatum, geboorteplaats, beroep, nr. CJP.

GVO-café

Het GVO-café heeft op woensdag 6 februari weer een avond voor jullie georganiseerd. Deze zal als thema hebben: roldoorbrekend opvoeden. Spreker is Mieke Tuinenburg van het RIAGG Maastricht. Vorig jaar is er een workshop geweest over dit thema. De opzet, het doel en de achtergrond(en) zullen door Mieke nader belicht worden. Heb je interesse in dit onderwerp dan ben je van harte welkom in de Perroen op deze woensdag. De avond zal om 20.00 uur beginnen. Tot dan!

COC

COC-agenda voor februari

Het COC is elke werkdag geopend van 14.00-17.00 uur. Elke vrijdagmiddag is er vanaf 14.00 uur Jongerencafé. Elke dinsdagavond is café Rosé geopend vanaf 20.00 uur. Zaterdag 2 februari 21.00 uur: Jongeren Swing Avond; dinsdag 5 februari om 20.00 uur: Werkwinkel; vrijdag 8 februari om 20.00 uur: Vrouwenavond; dinsdag 12 februari om 20.15 uur: film „Angelos”, een Griekse film over fascisme en homosexualiteit; 18 en 19 februari is het COC gesloten; ook de vaste SIR-avond op vrijdag 15 februari gaat niet door i.v.m. carnaval; vrijdag 22 februari om 20.00 uur: Vrouwenavond; woensdag 20 februari om 20.00 uur: Jongerenavond; dinsdag 26 februari: Open Avond met een thema en discussie. Let op de aankondigingen.

Culturele en creatieve vorming

Buro LV&S

- De deelnemerskaarten Lichamelijke Vorming en Sport zijn met ingang van 01-02-1985 te verkrijgen voor de helft van de prijs.
 - Er is in de canavalsweek geen programma Lichamelijke Vorming en Sport.
 - Indoorsportweek 1985 wordt in de week van 18 tot en met maart gehouden.
- Verdere mededelingen volgen.

Tafelstraat 13

Agenda februari '85

- Open avonden en lezingen:**
- **dinsdag 5 februari** Tafelstraat 20.00 uur: Een joodse visie op gezondheid. Gesprek met Jos op 't Root (RL) die hierover pas een dissertatie schreef onder de titel: „Als je leven zoekt”. In de Observant, het blaadje van de RL stond een interessant interview met hem (20.12).
 - **maandag 11 februari** Aula Hoofgebouw RL 20.00 uur: Gezondheidszorg en levensbeschouwing. Een lezing door G.K. Kimsma (VU Amster-

dam), in samenwerking met de vereniging Libertijn georganiseerd. Een van de vragen zal zijn: is de medische wetenschap zelf een nieuwe religie?

- **dinsdag 12 februari** Tafelstraat 20.00 uur: Videofilm „Missing” (hopen we). De film gaat over de verdwijning van een jonge Amerikaan in Chili, tijdens de coup door CIA en Pinochet (1973). Zijn vriendin zoekt hem. Zijn vader komt hem ook zoeken.
- **dinsdag 26 februari** Tafelstraat 20.00 uur: Is Kunst Zinnig? Deel II. Een vervolg op dezelfde vraag als al een keer in 1984. In samenwerking met studenten en docenten van de Stads-academie. Moet nog nader worden ingevuld.
- **woensdag 27 februari** Tafelstraat: Tsjechoslowakije, kerk en staat, inquisitie en Stalinisme of ook nog meer? Met Christiaan Donner, kerkelijk vormingswerker en publicist (Den Haag). 19.00 uur: Boheemse keuken (opgeven tot 15.00 uur!) 20.00 uur: inleiding en gesprek.

Vieringen

tot aan Pasen zullen de vieringen - elke tweede en vierde zondag van de maand - gewijd zijn aan vader Jakob. En niet alleen aan hem, maar ook aan zijn moeder Rebekka, zijn broer Esau, zijn vader Isaak, zijn vrouwen Rachel en Lea en zijn 12 kinderen, de hoofden van de 12 stammen van Israel. Marjan Boselie, studente HTP, zal opnieuw samen met de aanwezige kinderen dezelfde verhalen aanpakken. Dat wil zeggen:

zondag 10 februari: Jakob en Esau, linzensoep en wildbraad (Genesis hoofdstuk 25-27).

zondag 24 februari: Jakob, de Jakobs-ladder en zijn twee vrouwen, Rachel en Lea (Genesis hoofdstuk 28-29). Alles om 11.00 uur in de crypte van het Elisabethhuis, Abtstr. 2a.

Groepen

de groepen die in september 1984 gestart zijn: actiegroep, „christelijke geneeskunde?”, geloven vandaag, joods leerhuis, kloostertocht, koor, literaire salon, liturgiegroep, meidengroep, muziek maken en Oost-Europa, gaan ook dit seizoen door. Bij de meeste is nog plaats voor geïnteresseerden. De groep „Tafeltheater” laat regelmatig van zich zien en horen, een groep „Tafelgalerie” (selectie van exposities) is in oprichting. Hiervoor geldt hetzelfde. Medegedeeld vanuit de groepen:

woensdag 6 februari: Pablo Neruda, Chileense volksheld en even na zijn vriend Allende gestorven - hij niet vermoord - vertelt zijn levensverhaal op de literaire salon. Zijn autobiografie „Ik beken, ik heb geleefd”, deel I, wordt besproken. Verschenen in meerdere talen en het goedkoopst in de Engelse versie. Tafelstraat, 20.00 uur.

maandag 11 februari: actiegroep, Tafelstraat 19.00 uur. Het huidige aktiepunt: de woonellende - inventarisatie, publicatie, agitatie. Sluit je aan.

maandag 11 februari: in de aula van het hoofgebouw RL om 20.00 uur de lezing van G.K. Kimsma, een tweede lezing in de serie van drie over gezondheidszorg en levensbeschouwing, samen met de groep „Christelijke geneeskunde?” en de vereniging Libertijn. Geschetst zal worden: 1) overeenkomst en verschil tussen christelijke grondmotieven en het vooruitgangsgeloof in de geneeskunde, 2) de ontwikkeling van dominante waarden in geneeskunde en gezondheidszorg, 3) de geneeskunde als nieuwe religie.

Nu 8% rente 3-5 of 10 jaar lang

"ALS ONZE ZOON 'N STUDIE- HOOFD BLIJKT TE ZIJN, HEBBEN WIJ 27.205,- GESPAARD."

Ze hebben 1 zoon en wie weet heeft ie een studiehoofd. Maar ja, hij zit nog niet eens op de kleuterschool.

Toch hebben ze nu al rekening gehouden met eventuele studieplannen. Als het straks zover mocht komen (en dat hopen ze van harte), willen ze er financieel niet over struikelen. Dus sparen ze elke maand f 150,—.

Eerst dachten ze dat zo'n vast bedrag ze op zou breken. Blijkt toch dat het kan. Verdween zo'n bedrag vroeger in het niet aan allerlei dingetjes, nu gaat het welbewust naar het Rentevast Spaarplan van de Spaarbank Limburg.

Over 10 jaar hebben ze f 27.205,—. Voor 3, 5 of 10 jaar (u kiest) geeft dat 8%. U spaart een vast bedrag (tussen de 50 en 1000 gulden) per maand. Maar: een spaartermijn overslaan, het maandbedrag veranderen, tussentijds een gedeelte of zelfs alles opnemen, blijft mogelijk.

Ook kunt u verzekeren dat het eindbedrag meteen wordt uitbetaald, als u of uw vrouw komt te overlijden.

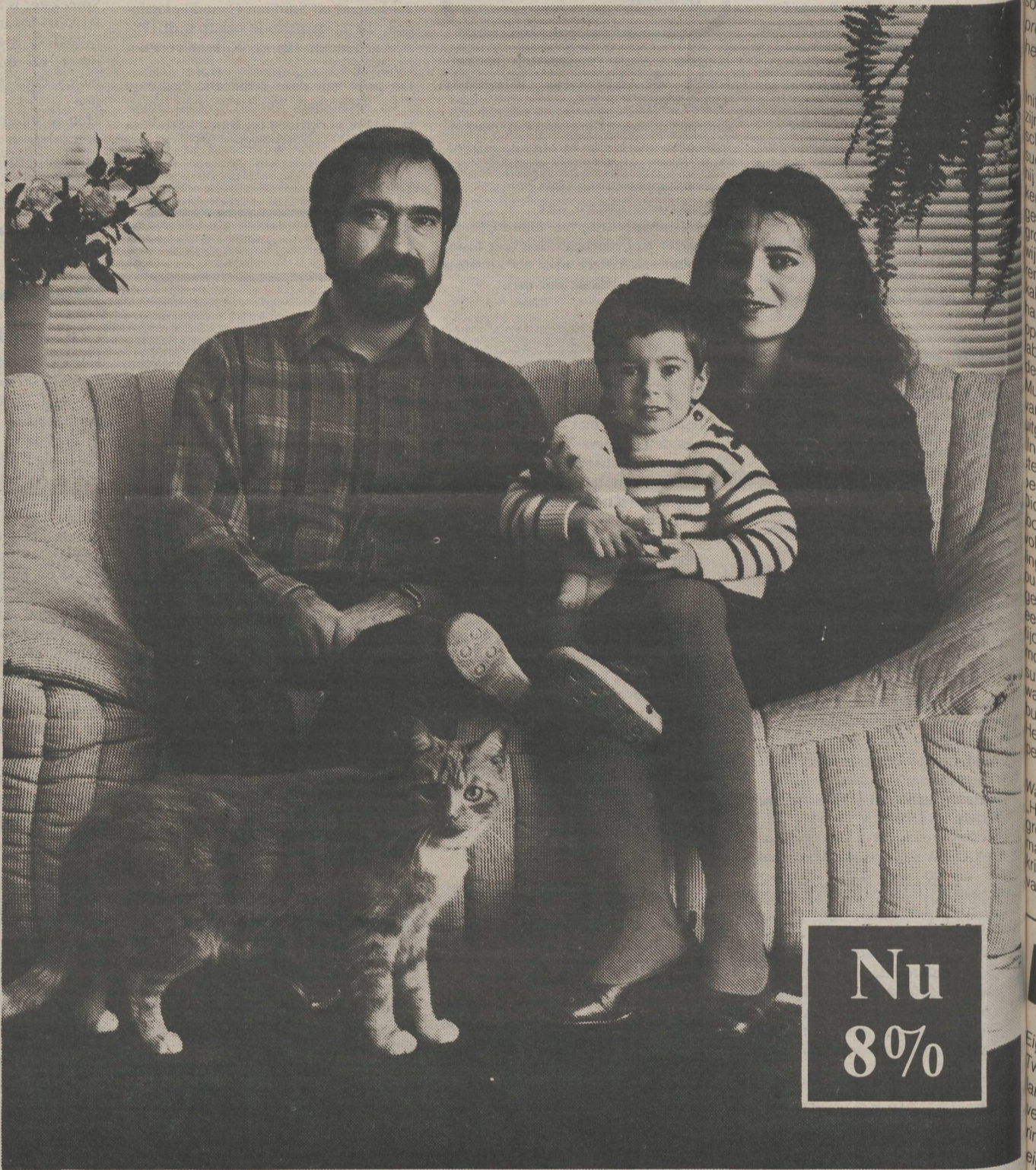
Kom voor details eens langs bij de Spaarbank Limburg. Des te eerder is ook uw spaarrente hoog en vast.

Het Rentevast Spaarplan verloopt exakt volgens plan.

Spaarvoorbeelden bij 8% rente

maandspaar- bedrag	Eindbedrag		
	na 3 jaar sparen	na 5 jaar sparen	na 10 jaar sparen
f 50,— min.	f 2.032,25	f 3.672,49	f 9.068,59
f 100,—	f 4.064,49	f 7.344,98	f 18.137,18
f 250,—	f 10.161,23	f 18.362,46	f 45.342,94
f 500,—	f 20.322,46	f 36.724,92	f 90.685,88
f 1.000,— max.	f 40.644,93	f 73.449,84	f 181.371,76

Verzekeren op één of twee levens is mogelijk tegen een geringe premie.

**Nu
8%**

spaarbank limburg

HOOFDKANTOOR: Markt 17-18, Maastricht. Tel. 043-841222. DISTRIKTSKANTOOR: Prinsenhofstraat 3, Venlo. Tel. 077-11555. BIJKANTOREN: Maastricht (18), Amby, Beek, Berg en Terblijt, Blerick (3), Borgharen, Bundersdorp, Cadiër & Keer, Eijsden, Gronsveld, Heer (3), Meerssen, Roermond, Sittard (3), Tegelen, Vaals, Valkenburg, Velden, Venlo (3), Venray.

spaarbank limburg

Pop against the Pope

derwijs. De vertegenwoordiger van de paus in deze kerkprovincie, bisschop Gijsen, voelt zich door het pausbezoek gesterkt in zijn opvattingen. En die zijn nogal dubieus te noemen; denk maar eens aan de positie van de homo's, abortus, sex voor het huwelijk, de angst voor het communisme in relatie met kernbepanning en noem maar op. Het lijkt wel of wij weer in de jaren vijftig leven. Al die opvattingen die hij en zijn krachten ons als norm willen opdringen."

Loop je niet het risico dat je met dit plan net die fanatieke, religieuze groeperingen in de kaart speelt die in de popmuziek - Cliff Richard misschien uitgezonderd - een muzikaal verpakte boodschap van Satan zien?

"Juist daarom wil ik iets ondernemen. Dat soort mensen blijven fanatiek, desondanks wil ik een duidelijke, kritische kanttekening laten horen. Als zij daar de hand van de duivel in zien, dan doen zij er beter aan een psychiater op te zoeken."

Blijft het bij het uitbrengen van een

elpee? Wat is het plan de campagne?

"Na de opnamen en de release zullen er twee manifestaties plaatsvinden. Natuurlijk zullen dan ook de diverse groepen acte de présence geven. De ceremoniemeester van die avonden is de veelzijdige theaterman en drijvende kracht achter het Sittardse Sirkel Theater Frans Malschaert. Een avond is al geregeld, die zal namelijk in de Dominikanerkerk in Maastricht gehouden worden rond 10 mei."

Een dergelijk project staat of valt met een strakke coördinatie. Hoe komt de selectie, die de kwaliteit waarborgt, tot stand?

"Er moet sprake zijn van een duidelijke samenhang. Dus zullen geen vrijblijvende lovesongs gekozen worden. De muziek hoort kwaliteit te hebben en de teksten moeten bij de doelstelling aansluiten. Daarom zal de selectie, die in mijn handen ligt, streng zijn."

Welke groepen en welke stijlen zijn te horen op Pop against the Pope?
"De nummers die door mij zijn ge-

schreven, variërend van rock tot reggae, worden gespeeld door een gelegenheidsformatie. Deze samenstelling wordt, met een knipoog naar Band Aid, Band Social genoemd. De Band Social duikt ook nog in twee vermommingen op; als The Pope goes to Bhagwan met "How do you do it?" en als de VV's, genoemd naar een vroegere, anti-militaristische actiegroep. Een van de songs haalt een vrij recent geval uit de praktijk aan, namelijk het ontslag van een homoseksuele leraar aan een katholieke school. The Love Once maken reggae, SAN speelt computer-pop. Frans Malschaert zorgt voor een stevige rap, gesteund door de fusiongroep Culea. Dialectpop brengt Matje Sjeuve, de vocalen komen voor rekening van (alweer, ja) een godsdienstleraar. Onderhandelingen zijn nog gaande met o.a. Gegenmassnahme en het voormalig Girls Walk By-lid Gé Reijnders. Ook zit er een kans in dat Ernst Jansz een bijdrage levert. Kortom, een ruim aanbod in zeer uiteenlopende stijlen."

sn1Hoe zit het met de financiële onderbouwing?

"Helaas moet er gewerkt worden met een klein budget. Maar daar ik over eigen apparatuur beschik, onder meer een 16-sporen studio, hoeft dit de kwaliteit niet in de weg te staan. De groepen delen in de royalties. De release staat voor april gepland en de prijs van het album zal zo laag mogelijk gehouden worden."

Welk effect zal Pop against the Pope teweegbrengen?

"Dat is nauwelijks voorspelbaar en zal onder meer uit de verkoop blijken. Maar onthou goed: wij willen niet tegen de paus aanschoppen. Nee, wij hanteren muzikaal vormgegeven steekhoudende argumenten. Dat doet mij trouwens denken aan de beruchte uitspraak van John Lennon. Hij zei dat The Beatles bekender waren dan Jezus Christus. Ik ben ervan overtuigd dat popmuziek dichterbij de werkelijkheid staat dan de pauselijke curie."

Paul Pinxten

Agenda

Stadsschouwburg

Vrijdag 4 februari om 20.00 uur: „Wachten op Godot” van Samuel Beckett, door theatergroep De Appel.
Dinsdag 5 februari om 20.00 uur: „Het loon van Boon” door Bent.
Woensdag 6 februari om 20.00 uur: Jean Louis Steerman (piano).
Donderdag 7 februari om 20.00 uur: „Carambole” door Zuidelijk Toneel Globe.
Vrijdag 8 februari om 20.00 uur: „Schijn bedriegt” van Thomas Bernard, door Publiektheater met Ton Lutz en John Kraaykamp sr.
Maandag 11 februari om 20.00 uur: Christine Burgos (dans).
Dinsdag 12, woensdag 13 en donderdag 14 februari om 20.00 uur: Ubu Roi, door Het Vervolg

Diversen

AHA Galerie Maastricht: schilderijen en tekeningen van de Visser, Meijers en Barneveld.
Galerie Wanda Reiff, Aalbeek-Nuth: werk van Fons Lemmens en BIWA: Centrum Orbis, Het Nut van Nuth. Margamania, Golden Strings en Blood Brothers spelen op zaterdag 2 februari in **De Kapel in Maastricht**.

Studium Generale

Vrijdag 1 februari, 20.00 uur, Aula Film International. „J'ai faim, j'ai froid en l'homme à la valise” van C. Akerman. Lezing: S. Bogman.
Dinsdag 5 februari, 19.00 uur, Academie der Bouwkunst. Scenario architectuur.

Filmhuis

Donderdag 31 januari, 20.00 uur: „Criminal Language en Oroboros” (35' en 60'). A. Buchbinder. USA.
Vrijdag 1 februari, 22.00 uur: „Success is the best revenge”, Skolimovsk.
Zaterdag 2 februari, schouwburg, vanaf 14.00 uur: „Esperanto Mucho”/Juan Jose Jusid/Argentinië; „Der ruf der sibylla”/Klopfenstein; „Les Amants terribles”/Danielle Dubroux/Fra; „Rio 40 graden”/Nelson Parera dos Santos.
Zondag 3 februari, schouwburg, vanaf 14.00 uur: „La Terra in Due”/Rosmarie Blanc/Ned./BRD; „Every picture tells a story”/James Scott/G Br; „Klasseverhältnisse”/Straub en Huillet BRD; „Les nuits de la pleine lune”/Rohmer; „L'amour par terre”/Rivette.
Zondag 3 februari, schouwburg, ± 16.00 uur: optreden van het ensemble van Bo van De Graaf, met muziek van Nino Rota, (componist van Fellini!) bij een collage van Fellini-filmfragmenten!
maandag 4 februari tot en met woensdag 6 februari, 20.00 uur: „Niagara” van H. Hathaway en H. Hawks.
Zondag 7 februari tot en met zondag 10 februari, 20.00 uur: „L'etat de siège” van C. Gavras.
Zondag 7 februari tot en met zondag 20 februari, 22.00 uur: „Operation massacre” van J. Cedron.
Maandag 11 februari tot en met woensdag 13 februari, 20.00 uur: „L'attentat” van Y. Boisset.
Donderdag 14 februari tot en met zaterdag 16 februari, 20.00 uur en 22.00 uur: „Salò” van P. Pasolini.

Een schilderij om naar te luisteren

Eigenlijk maakten de Cockteatwinds hun eerste elpee Garlands bij toeval. Bedoeld als verslag van hun muzikale experimenten, zonder dat ze een eigen publiek voor ogen hadden, sloeg dit produkt begin 1982 onverwacht bijzonder goed aan. Hier was enige radiofonische hulp van de BBC/VPRO-discjockey John Peel, middels zijn befaamde „Peel Sessions”, niet vreemd aan. Nu, na drie jaar, staat Garlands nog steeds in de hitlijst van de onafhankelijke labels. In deze jaren is de muziek gestaag gegroeid; de veredelde demo van 1982 heeft plaats ge-

maakt voor een volwassen en zeer kleurrijk geluid, waarvan het recente plaatmateriaal Treasure getuigt.

De frêle stem van Elisabeth Frazer klinkt geschoolder, is soepeler en heeft een groter bereik, tal van nuances duiken nu op, in tegenstelling tot de smartelijke vibrato waardoor de eerste vinylprodukten gekenmerkt werden. De gitaarklanken van Robin Guthrie klinken als een uit vele lagen opgebouwde waaier. Hoewel soms deze geluiden verwisseld worden met een synthesizer door een argeloze luisteraar, is hier toch wel degelijk sprake van veelzijdig gitaar- en pedaalwerk. Wars van synthesizers hebben de Twins voor „Treasure” zelfs het akoestisch geluid geaccentueerd, o.a. door gebruik te maken van een vleugel piano en xylo-

foon. Schijnbaar in tegenstelling met het voorgaande zal men binnen de groep vergeefs zoeken naar een drummer, die heeft al snel plaats moeten maken voor een drummachine en zelfs is deze machine sinds kort weer ingeruild voor een Lynn drumcomputer. De basist is wel van vlees en bloed. Zonder dat het tot een stijlbreuk leidde werd vorig jaar het basspel toegevoegd aan Simon Raymonde. De voormalige boezemvriend en basist Will Heggie moest, doordat het vele touren te veel van hem vergde, afhaken. Ook Raymonde lijkt aarzelend, zoekend en tastend te spelen, maar ondersteunt adequaat. Samenvoeging van deze elementen zorgt voor een warm klanktapijt, ingeframed door een met ijsbloemen bezet fondantkleurig lijstje. De Cockteatwinds hebben anno 1985 een geheel

eigen geluid ontwikkeld, een schilderij om naar te luisteren. (Zouden neo-hippies nippies genoemd kunnen worden?) Ondanks de grote belangstelling voor de Twins, die dus eigenlijk een trio vormen, zijn zij nog niet gewicht voor het grote geld. Zij brengen hun albums uit bij het onafhankelijke CAD label en geven de voorkeur aan de kleine zalen van het clubcircuit. Zij het, dat nu wel eens vaker in een bepaalde plaats twee avonden achter elkaar gespeeld moet worden, zoals in Sittard binnenkort het geval is.

Paul Pinxten

De Cockteatwinds spelen op donderdag 7 en vrijdag 8 februari in Donkiesjot te Sittard. Zaal open vanaf 20.00 uur. Aanvang voorprogramma: 21.00 uur.

morethca

Leve de computer?

Ik snap niet veel van computers. Wat ik er wel van begrijp is dat een computer feilloos is waar normale mensen falen maar dat ze fouten maken die normale mensen nooit zouden maken. Zo zijn bijvoorbeeld de voortgangstoetsen bij de rechtenfaculteit verder gecomputeerd. Studenten maken nu als het ware hun eigen ponskaart: juist, onjuist of vraagteken wordt met verplicht gesteld hb-potlood op de vierkante millimeter ingekleurd. De computer heeft een voorkeur voor studenten die tijdens hun kleuterschoolperiode al uitblonken door nauwgezetheid. Te dun of buiten de hokjes kleuren, slordig gummen, teveel of juist geen hokjes zwart maken, vlekjes: dat snapt een computer niet en spuugt het weer uit. Bijna éénderde van alle ingevulde voortgangstoetsen werd om een van deze redenen geweigerd. Met de hand moesten 140 formulieren worden bijgekleurd of bijgegummd. Ook in de eerste (gepubliceerde) uitdraai bleken wat foutjes te zitten. De computer had geen correctie toegepast op collegekaartnummers, zodat instromers en dubbels in een verkeerde jaargroep werden ingedeeld en daar het gemiddelde veranderden. Verder bleek de computer zo vriendelijk te zijn om studenten, bij een score onder de fatale grens, nog aan een voldoende te helpen door naar boven af te ronden. Er werd kortom ij-

lings een nieuwe uitdraai gepubliceerd, waarin de fouten gecorrigeerd waren en sommige studenten alsnog een onvoldoende bleken te hebben. Hoewel, mijns inziens kun je ook een computer verwijten het beginsel van opgewekte verwachtingen geschonden te hebben!

Echt te grijs maakte de computer-(programmeur) van de dienst studentenzaken het in december. Door dit „foutje” werden alle beursstudenten van de R.L. ernstig gedupeerd. Hun beurs kwam ruim drie weken te laat omdat er een verkeerde tape naar „Groningen” werd opgestuurd. Groningen was zo alert dit foutje pas in januari te bemerken. Terwijl de afdeling studentenzaken een nieuwe tape aan het maken was knoelden ruim 400 studenten met aanmaningen en geblokkeerde bankrekeningen. Een fraai staaltje van computerellende! Ik heb mij echter laten vertellen dat er in de Universiteitsraad een motie is aangenomen die het studenten mogelijk maakt eventuele schade op de universiteit te verhalen.

Paprikachips

Nu we het hier toch over computers en aanverwante zaken hebben: aan de Technische Hogeschool in Eindhoven heeft men, gepaard met uitzinnige feestelijkheden, op 11 januari het eigen chipsatelier geopend.

Dat lijkt niet onaardig; zo iets moeten we hier in Maastricht óók hebben, dunkt ons. Het design van nieuwe naturelchips, superchips, paprikachips, uienchips, kaaschips, pizzachips, baconchips en zo kan je niet zonder meer overlaten aan doorgedraaide marketingdeskundigen, neen, daar kunnen de humane biologen en onderzoekers van extreme vraatzucht, dikhuizen, anorexiën en visolie óók nog wel hun steentje aan bijdragen.

Maastricht een eigen chipsatelier!

Opzij, of ik steek!

Niet de leeuw is de koning der dieren, maar de mens. Alleen, de mens waant zich zó ver boven zijn mededieren verheven dat hij zich niet eens als een dier beschouwt. Hoe is het zover kunnen komen? Hoe heeft die vrij trage, niet zo sterke homonide homo sapiens het zover weten te schoppen, dat hij de allermachtigste roofdieren de baas is geworden? Professor A. Kortlandt, hoogleraar psychologie en ethologie der dieren aan de Universiteit, heeft een mooie theorie ontwikkeld. Het geheime wapen waarmee de mens al zijn mededieren op de knieën, of beter: „op de loop kreeg, was... de doortak. Vleeseters hebben een heilig ontzag voor stekelvarkens, zegt Kort-

landt tegen Folia Civitatis. De stekels kunnen gemakkelijk afbreken en dan zwerende wonden veroorzaken, en ook blindheid en invaliditeit. Een zeer effectief verdedigingswapen dus. En dat had de mens ook begrepen: hij nam een doornige tak ter hand en sloeg ermee in de ogen of muil van een roofdier dat de euvele moed had in de aanval te gaan.

Barbaren uit Limburg

Onder het motto „Steek eens van wall!” schreef het Nijmeegse universiteitsblad een prijsvraag uit. Wie het mooiste verhaal over zijn of haar eerste 120 dagen aan de KU schreef, mocht een boekenbon van een snip verwachten. De jury was „ietwat teleurgesteld” in de kwaliteit van het ingezondene, maar vond drie verhalen toch plaatsbaar. Wij konden in die gewrochten weinig opvallends vinden, of het zou de aversie tegen Limlanders moeten zijn. S.F. van der Kooi over de studentenflat: „Het stonk er voortdurend. Bovendien waren de bewoners niet zo gezellig. Het waren la-waaierige, stereo-maniakale barbaren uit Limburg...” Wim Cousijn over de introductietijd: „Bovendien ging ik over mijn nek van het eeuwige geklit van de vele Limburgers”. (KU-Nieuws)

ERGERNIS

Afspraakjes

Ik ben niet iemand om van te houden. Houden van is aan mij van de moeite. Ik ben niet iemand van anderen te houden. Hoe van vind ik verspilde moeite.

„Aha”, denken de alerte lezers deze column die al het één en ander gewend zijn, en dan voortlijk die fans die mijn huis- en nummer kennen. „We weten er gaat komen: óf een tirade de liefde in haar algemeen danwel een neurotisch streerd stukje over opnieuw mislukte romance, een ge-verhouding, of een manisch pressieve WOP-(Wippen-Orten-Pleite)-relatie. Mmmm, wordt weer smullen.”

Maar nee, geachte Observant, fout gegokt. Die stukjes komen nog wel, maak u vooral niet rust, maar nú wil ik eventjes anders behandelen. Wanneer niet ontrief wil ik in de navolging het „houden van” op de leedtafel leggen; mijn onvermogen tot houden van.

Ik ben een doorgewinterde work-a-holic. Verslaafd aan werk. Eénmaal ben ik daarvoor zelf genomen geweest in een speelfkickcentrum, de Snellinek-Kil. De hulpverleners daar hebben

tensief geprobeerd mijn verslaeruit te rammen. Nadat ze mijn agenda en telefoonaansluiting hadden ontnomen begon ik met afkickverschijnselen te vertonen maar een gevolg van het gevecht om nog slechts acht uur of minder per dag te werken was een cold turkey. Je weet niet waar zoeken moet: eindeloos ijsbrullingen. Uiteindelijk mocht ik de maatschappij in, maar je toch weer in de scene terecht blijft junk... work-a-holic dus.

Het leven volgens de streng en verboden van de heilige da met z'n genadige afspraakjes heeft zo z'n repercussies op houden van, en daar zijn we we wezen wilden: het houden op afspraak kán dús niet! Maar probeer een verslaafde dat eens duidelijk te maken. De hardcore-junk vind dat niet maar z'n omgeving zich moet passen; en substitutie-middelen zijn natuurlijk shit.

Ik zal u een voorbeeldje geven. Een zeker persoon, laten we hem /haar S. noemen, besluit door te gedrongen mij op te bellen een afspraakje. Zij/hij stelt voor mantisch te gaan tafelen. Mijn woord: „Dat kan, dat kan zelfs goed. Wat dacht je van 6 juli, sen 17.45 en 18.30 uur?” En dat persoon in kwestie dan naar me brengt dat dat pas over zes maanden is, is mijn ijzersterke vermoeden dat mijn agenda daarvoor geen plaats meer open heeft. Houden van past niet in een agenda. Gruwel...

Vissels

Als de vissels komen
waait het haar onder mijn armen
zweeft geluid onder mijn voeten
Want vissels komen
zwevend in de wind
met open armen uit het zuiden

Of de vissels komen
onopvallend uit de zee
met snelle natte snavelogen
zonder vlinders op de rug
of bloemen op de buik

Als de vissels komen
ga ik hurken op een stoel
en turen naar de muren
Want vissels zijn van steen
met haken in de ogen
Ze slapen bonkend in beton
met ronde kogelhoofden

Daar komen de vissels
Mijn stoel begint te dansen
Ik merk het bijna niet
Er groeien vlinders op mijn rug
en op mijn stoel ook fraaie vleugels
Zouden wij soms vissels zijn?

Pur Sang

